

ЧЕТВЪРТЪК 18 ЯНУАРИ 2007 Г.
JUEVES 18 DE ENERO DE 2007
ČTVRTEK, 18. LEDNA 2007
TORS DAG DEN 18. JANUAR 2007
DONNERSTAG, 18. JANUAR 2007
NELJAPÄEV, 18. JAANUAR 2007
ΠΕΜΠΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2007
THURSDAY, 18 JANUARY 2007
JEUDI 18 JANVIER 2007
GIOVEDI' 18 GENNAIO 2007
CETURTDIENA, 2007. GADA 18. JANVĀRIS
2007 M. SAUSIO 18 D., KETVIRTADIENIS
2007. JANUÁR 18., CSÜTÖRTÖK
IL-HAMIS, 18 TA' JANNAR 2007
DONDERDAG 18 JANUARI 2007
CZWARTEK, 18 STYCZNIA 2007
QUINTA-FEIRA, 18 DE JANEIRO DE 2007
JOI 18 IANUARIE 2007
ŠTVRTOK 18. JANUÁRA 2007
ČETRTEK, 18. JANUAR 2007
TORSTAI 18. TAMMIKUUTA 2007
TORS DAGEN DEN 18 JANUARI 2007

4-002

PRESIDENZA DELL'ON. LUISA MORGANTINI
Vicepresidente

4-003

1 - Apertura della seduta

4-004

(La seduta è aperta alle 10.00)

4-005

Presidente. – Dichiaro aperta la seduta.

Sono molto felice di essere stata eletta: questa è la mia prima volta in qualità di Presidente dell'Aula. Ritengo assolutamente fondamentale e fortemente simbolico il fatto che io apra questa seduta con una discussione che verte sulla parità di genere e sull'eguaglianza. Va detto che questo nostro Parlamento ha compiuto notevoli passi avanti e mi auguro che continueremo a farne.

4-006

2 - Presentazione di documenti: vedasi processo verbale

4-007

3 - Integrazione della dimensione di genere nell'ambito dei lavori delle commissioni (discussione)

4-008

Presidente. – L'ordine del giorno reca in discussione la relazione presentata dall'on. Anna Záborská, a nome della commissione per i diritti della donna e l'uguaglianza di genere, sull'integrazione della dimensione di genere nell'ambito dei lavori delle commissioni (2005/2149(INI)) (A6-0478/2006).

4-009

Anna Záborská (PPE-DE), spravodajkyňa. – Dôstojnosť ženy a jej poslanie nabrali v posledných rokoch osobitný rozmer. Vidíme to hlavne v rámci transverzálnych európskych politík určených lisabonskou stratégiou, ako sú demografická výzva, zosúladenie rodinného a profesionálneho života, ako aj v boji proti násiliu voči ženám.

Rozlišovanie rozdielov na jednej strane a vzájomné dopĺňanie sa muž a ženy na druhej strane, môže občanom členských štátov Európskej únie významne prispieť k demokracii a parlamentarizmu. Sloboda sa neobmedzuje len na slobodu hospodárskej súťaže, ako včera poznamenala moja obľúbená kancelárka. V rozsiahlom a osobitnom kontexte, ktorý je inšpirovaný hlavne ochranou ľudských práv, má žena zvláštnu hodnotu. Na jednej strane je to z dôvodu jej hodnoty ako ľudskej bytosti, ktorá má právo na nedotknuteľný rešpekt voči svojej základnej dôstojnosti. Na druhej strane je to práve z dôvodu svojej ženskosti, a to bez ohľadu na kultúrny kontext a na jej duchovné, mentálne či fyzické vlastnosti, ako sú vek, zdravie, vzdelanie, práca alebo jej osobný stav – či bude vydatá alebo slobodná.

Správa o integrovanom prístupe k rovnosti medzi ženami a mužmi v práci výborov Európskeho parlamentu je ovocím spolupráce vo Výbore pre práva žien a rodovú rovnosť v prvej polovici súčasného volebného obdobia. Táto správa bola v tomto výbore jednomyselne prijatá, za čo veľmi pekne ďakujem. Nie vždy sa môžeme tešiť z takéhoto spoločného úspechu a uceleného prístupu v rámci parlamentných výborov. Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť je v súčasnosti najdôležitejší nástroj na podporu úsilia, ktoré je ešte potrebné vynaložiť v ostatných výboroch, aby sa rovnosť medzi mužmi a ženami stala skutočnosťou.

Náš výbor vytvoril prvý metodický model hodnotenia, ktorý je použiteľný vo všetkých parlamentných výboroch. Tento model je popísaný v dôvodovej správe. Údaje z dotazníkov jednotlivých výborov, ktoré reagovali na náš prieskum, boli starostlivo spracované sekretariátom Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť. Keby všetky výbory boli odpovedali na náš dotazník, bolo by toto hodnotenie komplexnejšie. Každý výbor by mal venovať pozornosť našim odporúčaniam. Výsledkom diskusií vo Výbore FEMM bolo prijatie viacerých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, ktoré posilňujú obsah správy. Dovoľte mi však spomenúť tri doplňujúce návrhy, ktoré figurujú v odsekoch 8, 21 a 22. Tieto podľa môjho názoru oslabujú kompetencie Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť a zároveň nie sú celkom v súlade s vnútorným poriadkom Európskeho parlamentu.

Zvlášť oceňujem, že počas vypracúvania výročnej správy bola rozvinutá pluralitná parlamentná debata, ktorá jasne poukázala na dôležitosť tejto otázky. Ďakujem všetkým kolegyniam a kolegom, ktorí sa v tejto našej aktivite intenzívne angažovali, a ktorí mi pomohli pripraviť túto správu.

4-010

Livia Járóka, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt Elnök Asszony! Záborská elnök asszony jelentése az egyik legalapvetőbb európai kérdésre, közös célkitűzésünkre, a nemek közötti esélyegyenlőség minél teljesebb megvalósítására ösztönöz minket itt az Európai Parlament falain belül, a működő szakbizottságaink munkájában a felelősség- és a munkamegosztás tekintetében. A kérdés és a kérdésfeltevés, az elmúlt ciklusok bebizonyították – és most ez az újabb is mutatja –, hogy még itt a Parlament falai között sem mindenki számára egyértelmű, talán ezért sem megoldott ez a kérdés, bár az elmúlt időszakban a Nőjogi Bizottság nagy erőfeszítéseket tett ennek felmérésére és megváltoztatására is.

A nemek közötti esélyegyenlőség elvének integrálása a társadalom mindennapjaiba, eljuttatása az emberekhez, a berögzült sztereotípiák elleni harc, a nők kapacitásának, tudásának minél gyümölcsözőbb kihasználása, valós esélyegyenlőségünk még nagyon távoli cél Európában. Ahogy ezt a jelentéstevő nagyon élesen kritizálja is az Európai Parlamentben.

A nemi esélyegyenlőség kérdésével kapcsolatos szkepticizmus, gyakran úgy tapasztalom, hogy itt a Parlamentben sok esetben annak a következménye, hogy az esélyegyenlőséget hibásan még ma is legtöbbször egy harcként fogják fel, ahol az egyik csoport – esetünkben a férfiak – hatalomról és előnyökről mond le egy másik csoport – esetünkben a nők – javára.

Az Európai Parlament példaértékű intézmény, és ezt a státuszát csak úgy tudja fenntartani és megerősíteni, ha a mindennapi parlamenti munkánk során a szakmai bizottságainkban is teljes mértékben képviseljük azokat az elveket, irányvonalakat, amelyek európai szintű megvalósításáért küzdünk, melyeket a tagországoknak standardként szabunk.

Minél több bizottsági poszton szeretnénk nőket látni. Az európai politikai pártoknak törekedniük kell arra, hogy előmozdítsák a nők részvételét a közéletben, hogy több nőt indítsanak a választásokon, itt a Parlamentben pedig ösztönözzék és megteremtsék az igazságosabb és egyenlőbb reprezentációt. Az Európai Parlamentnek példát kell mutatnia. Minden egyes szakpolitikánkkal a tervezéstől az értékelésig, de ugyanígy a gyakorlati kérdéseken belül a Parlamentben is szem előtt kell tartanunk a nők és a férfiak közötti esélyegyenlőség előmozdítását. Ehhez pedig a bizottsági posztokért folyó harc és az esélyegyenlőség éve szerintem most éppen remek keretet ad.

4-011

Britta Thomsen, *for PSE-Gruppen*. – Fru formand! Undskyld min forsinkelse, men det skyldtes, at jeg skulle tale et andet sted. Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren for denne meget vigtige betænkning, og jeg vil sige, at det er nødvendigt, at vi tager det her alvorligt. Vi har lige været vidner til, at vi har valgt 14 næstformænd her i Parlamentet, hvoraf kun tre er kvinder. Vi er i gang med at vælge udvalgsformænd og næstformænd til alle Parlamentets udvalg, og jeg mener, at vi bør have en politik omkring gentlemanstreaming, hvad angår vores egne politiske udpegelser. Mange tak for det arbejde, der er gjort med betænkningen. Jeg håber, at det vil blive fulgt op.

4-012

Siiri Oviir, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Lugupeetud proua eesistuja, kõigepealt tahaksin Teile õnne ja edu soovida Teie uues kõrges ametis. Käesolev aasta on Euroopa Liidus võrdsete võimaluste aasta, seega meie kõigi aasta. Meeste ja naiste aasta.

Täna arutame soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist meie endi komisjonide töö raames. Ja juhin tähelepanu, et see on parlamendi esimene dokument, mis on pühendatud soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise konkreetsele hindamisele parlamendi komisjonide poliitilises töös.

Siinjuures tänusõnad asjatundliku töö eest raportöörile proua Anna Záborskáale.

Mõne kuu pärast tähistame Rooma lepingu 50. aastapäeva. Vastavalt asutamislepingu artiklile 2 on meeste ja naiste võrdõiguslikkus ühenduse õiguse aluspõhimõte – rõhutan, aluspõhimõte ja järelikult selle edendamine on tema vastuvaidlematu ülesanne.

Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon on kõigi Euroopa Liidu liikmesriikide poolt allkirjastatud. Ma küsin, miks me seda ei täida? Ma küsin, miks ei ole meil töötavat järelevalvemehhanismi ja toimivaid meetmeid otsustatu kõrvalekaldumatuks täitmiseks ja tagamiseks?

Otsused on pool sajandit tagasi vastu võetud. Parlament võtab täiendavalt igal aastal vastu ikka veel samateemalisi dokumente, kus ta rõhutab, kohustab ja nõuab. Aga selles samas arutatavas dokumendis oleme täna, aastal 2007, sunnitud tõdema, et ka meie endi parlamendi administratsioonis on naised vastutavatel ametikohtadel alaesindatud nendes organites, kes teevad poliitilisi otsuseid.

Lõpetuseks tahan soovida kõigile meile, rahva poolt Euroopa poliitilisele tiptasandile valituile: olgem oma otsustes tegusad ja lõpetagem juba niigi kehva inimressursi ja potentsiaali raiskamine. Aktsepteerime ka tegudes naist võrdsena mehe kõrval, olgu siis poliitiliste otsuste langetamisel või palgapäeval talle töötasu makstes.

Võrdsed võimalused seaduseks mitte ainult paberil, vaid igapäevaelus. Ka selles on Lissaboni strateegia eduka täitmise võti.

4-013

Presidente. – Lei si è congratulata con me e io mi congratulo con quei pochi uomini presenti in Aula per questa discussione sulla parità di genere in quanto ritengo la loro presenza indispensabile per contrastare le discriminazioni tuttora in atto.

4-014

Roberta Angelilli, *a nome del gruppo UEN*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, le auguro veramente i miei migliori auguri per il suo primo giorno di presidenza.

Ma c'è ancora molta strada da fare per i diritti delle donne, abbiamo alle spalle un lungo lavoro parlamentare, proprio per questo sappiamo quanto sia sempre più importante rendere efficace ed operativa una autentica integrazione della dimensione di genere nell'ambito dei lavori delle commissioni. Se diamo uno sguardo alla realtà, tanti sono i problemi da risolvere e i numeri parlano chiaro: c'è ancora un'eccessiva difficoltà di accesso e di partecipazione delle donne alla vita politica ed istituzionale, per non parlare poi degli infiniti problemi irrisolti per quanto riguarda una concreta conciliazione della vita lavorativa con la vita familiare. Proprio per questo, per tentare di rimuovere le ineguaglianze, è necessario intervenire con chiarezza in ogni azione e in ogni politica dell'Unione.

Inoltre, ha fatto bene la relatrice – che ringrazio per l'ottimo lavoro svolto – a sottolineare che non c'è ancora un'adeguata cultura che incoraggi la partecipazione delle donne alla vita politica. Vorrei fare un esempio: in Italia non c'è una legge sulle cosiddette quote rosa e personalmente non sono convinta che le quote siano necessariamente il sistema migliore. Comunque in Italia i partiti, come quello cui appartengo, che hanno scelto liberamente di inserire più donne nelle liste elettorali, hanno visto comunque crescere la rappresentanza politica femminile in Parlamento e questo è un fatto positivo, è un esempio di buona pratica da esportare, da imporre, a livello comunitario. In conclusione, mi aspetto da tutte le istituzioni comunitarie e in particolare dalla Presidenza tedesca una rinnovata attenzione per le donne e il varo di un vero e proprio patto europeo per la famiglia.

4-015

Satu Hassi, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijä Záborskáa hänen tekemästään hyvästä työstä, ja haluan myös onnitella puhemiestä valinnan johdosta.

On hyvä asia, että Euroopan parlamentti on velvoittanut valiokunnat toteuttamaan tasa-arvon valtavirtaistamista. Tämä on prosessi, joka kestää varmasti kauan, ja on tärkeää, että FEMM-valiokunta johtaa tätä prosessia. Tiedän, että parlamentissa on myös kollegoita, jotka kyseenalaistavat tämän asian, ja minusta tuntuu, että juuri he useimmiten tarvitsisivat tasa-arvokoulutusta.

Kun minut nimettiin tämän asian vastuuhenkilöksi ympäristövaliokunnassa, pyysin että FEMM-valiokunta konkretisoisi tehtäviä, joita tasa-arvon valtavirtaistamiseksi tulisi tehdä, ja FEMM-valiokunta tekikin tämän kyselykaavakkeen muodossa, joka oli hyvin valaiseva ja tervetullut. Laadin tämän FEMM-valiokunnan kyselykaavakkeen pohjalta alustavan ehdotuksen ENVI-valiokunnalle. Siitä ei ole vielä päätöksiä, mutta esitän valiokunnassani esimerkiksi sitä, että valiokunta tuottaisi joka vuosi tilaston siitä, mikä on sukupuolijakauma koordinaattorien keskuudessa, esittelijöiden keskuudessa ja sihteeristössä ja että valittaisiin pilottiasia, jossa erityisesti toteutettaisiin valtavirtaistamista ja identifioitaisiin asioita, joissa tehdään erityisen läheistä yhteistyötä FEMM-valiokunnan kanssa. Mielestäni FEMM-valiokunta voisi tuottaa täysistunnolle tällaisia konkreettisempia päätösehdotuksia siitä, mitä valiokuntien tulisi tehdä. Uskon, että tätä asiaa vietäisiin tehokkaimmin eteenpäin siten, että täysistunto tekisi sekä velvoittavia päätöksiä että antaisi suosituksia asioista, joita valiokunnassa tehtäisiin.

Lopuksi, arvoisa puhemies, toteaisin, että myös poliittisten ryhmien pitää kiinnittää huomiota sukupuolten tasa-arvoon. Poliittiset ryhmät päättävät hyvin pitkälti siitä, miten tasa-arvo toteutuu, kun ne valitsevat ryhmien puheenjohtajia ja ryhmien välisissä neuvotteluissa täytettäessä valiokuntien puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien paikkoja.

4-016

Eva-Britt Svensson, *för GUE/NGL-gruppen*. – Tack fru talman! Mina allra varmaste lyckönskningar till det nya uppdraget som vice talman! Det gläder mig väldigt mycket!

I det aktuella betänkandet konstateras, med all rätt, att det fortfarande råder obalans mellan kvinnor och män på alla samhällslivets områden. Utvärderingen av hur utskotten hittills har levt upp till parlamentets beslut om att jämställdhetsperspektivet alltid skall genomsyra vårt arbete visar, föga förvånande, att det är oerhört mycket kvar att göra innan vi kan säga att jämställdhetsperspektivet verkligen är integrerat i vårt arbete. Det här är ingen nyhet. Vi är många som i stort sett dagligen i vårt arbete upplever bristen på jämställdhet och lika villkor mellan män och kvinnor. Det är inget som är unikt för Europaparlamentet. Vi tvingas konstatera att den ekonomiska och politiska makten, antingen vi talar om parlamentariskt arbete eller om hur samhället fungerar generellt, i praktiken fortfarande är det ena könets, dvs. männens, arena. Trots att vi ofta talar om hur viktigt det är med jämställdhet så är det tydligen lättare att tala om jämställdhet än att genomföra den i praktisk handling.

Vi behöver olika instrument för att kunna genomföra och arbeta med jämställdhetsfrågorna. Utbildning och kunskap är sådana instrument. Vi måste tydliggöra maktstrukturerna för att kunna påverka. Därför ser vi fram emot jämställdhetsinstitutets arbete som kan ge oss instrument som könsuppdelad statistik och kunskapsspridning, med mera. Ett annat viktigt verktyg när det gäller jämställdhet är utbildning. Det är viktigt att vi låter tjänstemännen fortsätta med fortbildning om integrering av jämställdhetsperspektivet. Men minst lika viktigt är att även Europaparlamentets ledamöter får utbildning i jämställdhet. Det är inte så att vi politiskt förtroendevalda på något självklart sätt har tillräckliga kunskaper om jämställdhet och integrering av jämställdhetsperspektivet. Men det kan vi göra något åt. Vi kan rösta för ett förslag i betänkandet om att jämställdhetsutbildning för samtliga ledamöter skall anordnas inför nästa mandatperiod. Rösta för detta i betänkandet! Tack.

4-017

Derek Roland Clark, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Madam President, the previous speaker has just made reference, regretfully, apparently, to lots of jobs in politics going to the stronger people – the men. She obviously never met Mrs Thatcher!

Why cannot these reports be written in plain language? The term ‘gender mainstreaming’ occurs throughout the report; what is that? Is it some kind of political correctness? Paragraph 16, which is all about filling vacancies in EU institutions, says that gender mainstreaming is ‘to be taken into account’. Does that mean specific jobs for men and specific jobs for women?

Paragraph 1 calls for ‘gender equality [...] which does not set women against men’. Does that mean men and women cannot apply for the same job in case it sets the one against the other?

Recital A states that some committees ‘never take an interest’ in gender mainstreaming. Goodness, what do we do about that? But, wait a bit, there are some facts and figures to go with the jargon. Recital F refers to the ‘continuous increase in the percentage of female Members of the European Parliament, from 17.5 % in 1979 to 30.33 % in 2004’. But, then, recital G notes that, in EU administration, ‘women are under-represented in positions of responsibility’ where political decisions

are taken. Clearly, we are leading to reverse discrimination. Any kind of discrimination is not only thoroughly bad, but surely goes against all that the EU stands for.

Inevitably, you then move on to quotas, but the report also calls for the dignity of women. In Britain, other political parties have women-only candidate lists. What kind of dignity is that? Our party does not do it. In the situation under consideration here, what happens if not enough women apply to satisfy the quota? Do you leave the post unfilled?

I suppose, now, some people will think they have got some kind of raving chauvinist on their hands – not so. I am a teacher, I taught for 39 years and I did so happily with many women. I worked for women in teaching, very happily – no problem. I respected them all. I simply believe that women should have no bar to going for qualifications and should apply for posts on a totally equal basis. Anything else, like this report, is demeaning to women, and any self-respecting woman should find this report offensive. I ask Members to dismiss it with their vote.

4-018

Irena Belohorská (NI). – V roku 1993 bola na Všeobecnej konferencii OSN vo Viedni prvý raz deklarovaná zásada, že ľudské práva zahŕňajú aj ženské práva a že sú to práva so zvláštnou prioritou.

Neskôr si Pekinská akčná platforma dala ako hlavný cieľ hovoriť o tzv. rodovej rovnosti a určila 12 problematických oblastí. Z nich vymenujem niektoré: ženy a chudoba, vzdelávanie, ženy a zdravie, násilie na ženách, ozbrojené konflikty, ženy a médiá, ženy a ich účasť v rozhodovacích, politických a spoločenských štruktúrach.

Napriek množstvu inštitúcií, ktoré sa zaoberajú implementáciou týchto dokumentov, ako napríklad OSN, Rada Európy, OBSE, ako aj Európska únia, sa dnes dá konštatovať, že rodová rovnosť je zatiaľ vyriešená len v pozícii *de jure*, ale nie *de facto*.

Ospravedlnenie hľadáme veľakrát v percentuálnom zastúpení žien. Nevidíme však, že tieto percentá sú zastúpené hlavne v nižších alebo najnižších úrovniach inštitúcie. Čím vyššie v riadení aparátu, tým je zastúpenie žien nižšie. Myslím si, že aj v tomto prípade je dobrá zásada: ak chcem niečo meniť, začnem sa usilovať o zmenu najskôr vo svojom okolí. Možno práve preto je veľmi dôležitá správa, ktorú vypracovala pani kolegyňa Záborská.

Aj v Európskom parlamente môžeme povedať, že dnes je percentuálne zastúpenie žien lepšie, ako bolo predtým, ale musíme vidieť, že ženy zastávajú zväčša nižšie posty, či už na politickej úrovni v Európskom parlamente, alebo v sekretariátoch. Dokonca si trúfnem povedať, že v sekretariátoch sme naplnili zásadu rodovej rovnosti kompletne a ženy tam majú väčšinu. Pretrváva aj v Európskom parlamente kultúrno-tradičná zásada, že žena je dobrá manželka, matka, milienka, sekretárka, kuchárka alebo upratovačka, ale nie vedúca pracovníčka? Je smutné, že jediné vystúpenie, ktoré tu doteraz odznelo z úst mužského zástupcu tohto Parlamentu, bolo také, aké bolo.

4-019

Edit Bauer (PPE-DE). – Vážená pani predsedníčka, aj ja by som Vám chcela zablahoželať k Vášmu zvoleniu. Možno je symptomatické, že predsedáte práve pri prerokúvaní tejto problematiky.

Chcela by som vyjadriť svoje uznanie spravodajkyni za jasnú reč, ktorou hovorí v správe o uplatnení rovnosti šancí v našom Parlamente. Nehovorí o tom, že v tomto Parlamente v záujme rovnosti šancí už niet čo robiť. Naopak, jasnou rečou hovorí o tom, že mainstreaming je dobre formulovaný, zakotvený v uzneseniach Parlamentu i v smerniciach Európskeho spoločenstva a inštitucionalizovaný pracovnou skupinou a výborom. Záujem vo vecnej rovine však prakticky vyčerpá tým, že výbory chcú školiť svoje sekretariáty o tom, čo vlastne mainstreaming znamená. Zdá sa, že takéto školenie by bolo potrebné aj pre niektorých našich kolegov.

Rada by som upozornila na to, že aj tu v tomto Parlamente sme často náklonní zmenšovať dosah riešenia problému. Starnutie Európy bez prehodnotenia prístupu k rovnakým šanciam oboch pohlaví je neriešiteľným problémom. Určite na to nestačí zmeniť a modernizovať dôchodkové systémy. Zásadné problémy zatiaľ vidieť zároveň v dvoch rovinách: po prvé, vo filozofickom prístupe politických elít spôsobujúcom nepriamu diskrimináciu uplatnením tzv. občianskeho princípu s dôsledkami, ktoré jasne svedčia o diskriminácii a rozdielnosti šancí. Po druhé, v praktickej rovine v absolútnom nedostatku aktivít na zosúladovanie pracovného a rodinného života, čo vytvára zásadne rozdielne možnosti žien a mužov v dôsledku existujúcich, ťažko prekonateľných stereotypov.

Som presvedčená, že Európsky parlament, vnímajúc vážnosť výzvy pre Európu vyplývajúcej z demografických zmien, by mal oveľa ujšie spolupracovať v otázke rovnosti šancí s národnými parlamentmi. Rok rovnosti šancí vytvára pre to podľa môjho názoru vhodný priestor.

4-020

Lissy Gröner (PSE). – Frau Präsidentin! Auch ich freue mich, dass Sie heute den Vorsitz führen. Herzlichen Glückwunsch zu Ihrer Wahl. Liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir haben bisher die Debatte ohne Kommission und Rat

geführt, und das war auch richtig so. Es handelt sich um die Umsetzung des *Gender mainstreaming* in den Ausschüssen und konkret um den ersten Zwischenbericht im Anschluss an den 2003 verabschiedeten Bericht Gröner.

In diesem Bericht wird sehr gut aufgezeigt, wie wir *Gender mainstreaming* im Parlament umsetzen sollten. Es war richtig, uns damit zu beschäftigen, aber ich habe nun ein bisschen die Befürchtung, dass wir eine Chance vertan haben, weil alle über Gott und die Welt reden und nicht über das, was wir in unserem Parlament tun können.

Was ist mit dem damaligen Punkt 1, nämlich dem Aktionsplan für eine Politik des *gender mainstreaming*, also der Gleichstellung überall in jeder Bewertung, Analyse und Neuentwicklung von Konzepten für die Gleichstellung von Männern und Frauen im Parlament? Da gibt es noch sehr große Defizite, der konkrete Aktionsplan fehlt.

Zu Punkt 2: Prioritäten, Hochrangige Arbeitsgruppe für Gleichstellungsfragen. Diese Arbeitsgruppe hat sehr gut gearbeitet, und das Vorgehen war richtig, weil in allen Ausschüssen Berichte erstellt wurden. Auch die Vizepräsidentinnen und Vizepräsidenten in den Ausschüssen haben – wie wir vom Umweltausschuss gehört haben – teilweise sehr gut gearbeitet, doch manchmal wurden diese Arbeiten der Lächerlichkeit preisgegeben.

Was ist mit unser Forderung: Frauen in die Entscheidungsgremien des Parlaments? Wir haben keine konkreten Schritte unternommen, wie das geschehen soll. Diese Forderung ist von den Fraktionen und von den nationalen Delegationen unterschiedlich ernst genommen worden, aber es gibt keine gute Strategie.

Wie sieht die Analyse des Haushaltsverfahrens aus? Auch in diesem Bereich haben wir keine konkreten Schritte unternommen. Eigentlich müsste die Politik des *Gender Budgeting* konkretisiert werden. Welche Fortschritte wurden bei einer weiteren Forderung aus dem Jahr 2003, der wirksamen Presse- und Informationsstrategie, gemacht? Auch hier gibt es noch große Defizite.

Wenn wir jetzt eine gute Analyse und eine gute Bewertung vornehmen, erhoffe ich mir sehr, dass wir von dem in der Zwischenzeit beschlossenen Europäischen Institut für Gleichstellungsfragen für die Bewertung in den Ausschüssen eine Hilfestellung bekommen.

Wie es jedoch in den Fraktionen, in den Delegationen und bei den Inhalten der Politik aussieht, dazu sagt der Bericht leider viel zu wenig aus. Deswegen wünsche ich mir, dass wir ambitionierter vorgehen, dass wir es schaffen, bis 2009 – wenn die Wahlen anstehen – wirklich Vereinbarungen zu treffen, die *Gender mainstreaming* und Frauen in Führungspositionen möglich machen.

Ich bedanke mich für die geleistete Arbeit. Aber wir müssen uns noch sehr anstrengen, um dem Ziel, das wir uns im Bericht aus dem Jahr 2003 gesteckt haben, nahe zu kommen!

4-021

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Lyčių lygybė ES yra viena svarbiausių demokratiškos vertybių, įgalinančių saviraiškos laisvę ir pilnaverčius tarpasmeninius santykius. Tačiau ši vertybė vis dar nėra pilnai įgyvendinta: moteris diskriminuojamos priimančiosios darbo, joms mokamas žymiai mažesnis atlyginimas, nei vyrams už tokį patį darbą. Lyčių lygybės, integruoto požiūrio į lyčių lygybę klausimas yra horizontalus ir aktualus tiek valstybių narių, tiek Europos Sąjungos lygmeniu. Sveikinu moterų teisių ir lyčių lygybės komitetą, inicijavusį tyrimą ir parengusį ataskaitą apie integruotą požiūrį į lyčių lygybę Europos Parlamento komitetų darbe. Komitetai buvo vertinami pagal užpildytą klausimyną, kuris atspindėjo komitetų požiūrį ir veiklą formuojant lyčių lygybės strategiją, įgyvendinant lyčių integruotą požiūrį, vykdamas lyčių konsultavimo ir bendradarbiavimo veiklą. Vystomojo bendradarbiavimo komitete, kuriame aš esu atsakinga už lyčių integravimo klausimą nebuvo ypatingų diskusijų. Komitetas daugiau dirba lyčių ekspertizės, konsultavimo klausimais su NVO, su besivystančiomis šalimis.

Mano supratimu, lyčių integravimo klausimas komitete susiduria daugiausia su kliūtimis, kurios atsiranda iš Europos Parlamente taikomos d' Hondt sistemos. Taikant šią sistemą, net turint 30 procentų parlamentarių moterų, mažesnių frakcijų moterims realiai eliminuoja galimybę parengti pranešimą ar nuomonę. Tuo pačiu iš moterų atimama galimybė parodyti savo kvalifikaciją, išreikšti požiūrį nacionalinėms šalims, Europos Sąjungai ir pasauliui svarbiais klausimais. Nors pati sistema lyg ir suteikia mažoms frakcijoms galimybę pateikti teisėkūros dokumentus, tačiau realiai tai sunkiai įgyvendinama. Vykdamas integruoto požiūrio į lyčių lygybę įgyvendinimo monitoringą reiktų šį klausimą matyti platesniame kontekste - Europos Parlamento darbo taisyklių, kurias būtina tobulinti, kontekste.

4-022

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – Pani Przewodnicząca! Natura chciała, by człowiek, mimo iż ten sam i tyle samo wart, istniał w dwóch postaciach: kobiety i mężczyzny. Każda kultura ukształtowana w głównej mierze religią, czy tego chcemy czy nie, czy to będzie kultura muzułmańska, żydowska czy chrześcijańska, inaczej rozumie stosunki między mężczyznami i kobietami. I relacje te ewoluują w czasie udoskonalać się bez końca. Obecnie zwieńczeniem tej ewolucji jest na przykład istnienie w Parlamencie Europejskim Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia i obecne sprawozdanie.

I niech to, co jest ewolucją, nie będzie rewolucją. Nie chcemy sztucznie, na siłę modyfikować relacji kobiet i mężczyzn. Należy oczywiście zapewnić równe warunki rozwoju dla obu płci, ale nie należy sztucznie ustanawiać jakichkolwiek kwot na przykład udziału w życiu publicznym. Proponowane w sprawozdaniu szkolenia i uwrażliwianie uważam za przydatne, ale kwoty byłyby dyskryminacją lepszych kandydatów w stosunku do gorszych i mogłyby kiedyś obrócić się przeciwko kobietom.

Nie ma nic piękniejszego i wzbudzającego ludzkie pragnienie niż różnorodność w naturze i kulturze. Różnice między kobietami i mężczyznami uważam za życiodajne.

4-023

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – Frau Präsidentin! Herzlichen Glückwunsch zu Ihrer Wahl! Ich möchte diesen Bericht ausdrücklich unterstützen, wobei er aus meiner Sicht keine Verstöße gegen die Geschäftsordnung des Hauses enthält. Ich möchte mich ausdrücklich bei der Berichterstatterin, Kollegin Záborská, für die sehr gute Zusammenarbeit in den letzten zweieinhalb Jahren bedanken. Ich war im vergangenen Präsidium für Gleichstellungsfragen zuständig, und in der hochrangigen Arbeitsgruppe des Präsidiums haben wir gemeinsam mit den Kolleginnen Roth-Behrendt, Lulling und Gröner sowie mit den Kollegen Friedrich und Daul das *gender mainstreaming* in der Arbeit unserer Ausschüsse vorangebracht. Bei Ihnen allen möchte ich mich heute bedanken. Danken möchte ich selbstverständlich auch den Mitarbeiterinnen und Mitarbeitern der Verwaltung, insbesondere der für Chancengleichheit zuständigen Abteilung der Generaldirektion Personal.

Ich bin überzeugt, das neu gewählte Präsidium wird die Arbeit der hochrangigen Arbeitsgruppe nahtlos und mit demselben Engagement fortsetzen. Dafür hat es eine gute Arbeitsgrundlage, denn das alte Präsidium hat vor kurzem einstimmig meinen Bericht über die Entwicklung bei der Chancengleichheit von 2002-2006 angenommen. Darin sind bis 2009 ehrgeizige Ziele formuliert. Der Anteil von Frauen in Führungspositionen hier im Haus, insbesondere auf der mittleren und höchsten Managementebene, soll deutlich erhöht werden. Wir werden weitere Schritte zur besseren Vereinbarung von Beruf und Familie bei unseren Mitarbeiterinnen und Mitarbeitern einleiten. Auch werden wir uns künftig stärker um die Verwendung geschlechtsneutraler Sprache bei den Arbeiten in diesem Haus kümmern.

Die Frage des *gender budgeting* wurde durch das Präsidium auf den Weg gebracht. Für 2008 steht es als gemeinsame Aufgabe hier in diesem Haus an. Ich hoffe, dass wir entsprechende Bildungs- und Weiterbildungsmaßnahmen für alle Kolleginnen und Kollegen einleiten können.

4-024

Sylwester Chruszcz (NI). – Pani Przewodnicząca! Ja również chcę złożyć Pani gratulacje z objęcia tak szacownej funkcji.

Żadne regulacje prawne nie są w stanie zagwarantować równouprawnienia kobiet. Rzeczą całkowicie naturalną jest to, iż w żadnym wypadku nie możemy zezwalać na dyskryminację kobiet ze względu na płeć, i to nie tylko w pracach Komisji. Zajmowanie się tego typu problemami w skali bardzo mikroskopijnej jest tematem chętnie podejmowanym przez środowiska lewicy i środowiska liberalne. A przecież szacunku do kobiet nie zapewnią regulacje prawne, a jedynie wychowanie w rodzinie.

Moje ugrupowanie, Liga Polskich Rodzin, dostrzega problem dyskryminacji kobiet i proponuje szereg rozwiązań prawnych na poziomie ustawodawstwa krajowego, korzystnych dla kobiet i matek. Popieramy i promujemy rolę kobiet w życiu społecznym i politycznym. Również na forum Parlamentu Europejskiego kobiety mają do odegrania bardzo ważną rolę. Popieramy także walkę z przypadkami naruszenia wolności i godności kobiet.

Dyskusja na temat równouprawnienia kobiet i mężczyzn jest ważna, ale nie może sprowadzać się do konfliktu ideologicznego, gdzie zamiast współdziałania kobiet i mężczyzn pojawia się swoista walka płci, stająca się nowym dogmatem. Czasem nasuwa się zasadnicze pytanie: czy rzeczywiście chodzi o równość, równouprawnienie i godność człowieka, czy raczej o kreowanie nowej ideologii, również tutaj, w Parlamencie Europejskim? Zdaniem moim i mojego ugrupowania niezbędne są specjalne rozwiązania prawne, nie tylko świadczące o równym traktowaniu kobiet i mężczyzn, ale chroniące kobiety.

4-025

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Vážená pani predsedníčka, dovoľte mi zablahoželať Vám k Vášmu zvolienu a vedeniu vašej prvej debaty práve o ženách. Vážení kolegovia, blahoželám pani spravodajkyňi Záborskej za jej vyváženú správu a zároveň jej chcem poďakovať za záslužnú prácu v pozícii predsedníčky Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť.

Súhlasím s nevyhnutnosťou zastúpenia žien v správnych orgánoch Európskeho parlamentu, ktoré prijímajú politické rozhodnutia. Víтам úsilie zaviesť tému rovnosti pohlaví postupne do praxe aj v agende všetkých výborov Európskeho parlamentu. Je dôležité podnietiť záujem výborov, aby problematike integrovaného prístupu k rovnosti mužov a žien venovali dostatočnú pozornosť.

Mainstreaming nie je stratégiou, ktorá sa zavedie do života naraz, ale musí sa stať akousi niťou, vinúcou sa celým politickým procesom s cieľom začleniť perspektívu rodovej rovnosti do všetkých politík Spoločenstva na všetkých úrovniach.

Požiadavka na rovnosť mužov a žien sa musí prejavovať praktickým prístupom, ktorý nestavia ženy a mužov proti sebe. Zdôraznením významu zapojenia mužov do procesu integrovaného prístupu k rovnosti pohlaví sa zvýši dôležitosť otázok, ktoré boli v minulosti považované za záležitosti týkajúce sa výlučne žien. Veľmi dôležitú úlohu v tomto procese môžu zohrať politické skupiny Európskeho parlamentu v rámci podpory účasti žien vo verejnom živote, napr. povzbudením kandidatúry žien vo voľbách do Európskeho parlamentu aj národných parlamentov.

Som presvedčená, že Európsky parlament vo svojich štruktúrach musí príkladne ukázať práve v tomto roku 2007, ktorý je rokom rovných príležitostí pre všetkých, že rovnosť pohlaví je súčasťou jeho bežnej politickej praxe v prospech spoločnosti organizovanej na základe ideí nediskriminácie, tolerance, spravodlivosti a solidarity. Verím, že túto výzvu si osvoja aj členské štáty a neostane bez odozvy pri presadzovaní politiky rovnosti pohlaví.

4-026

Zita Gurmai (PSE). – Ugye természetes, hogy az utódok létrehozása, a gyermekek nevelése, az idősek és betegek ápolása, a család összetartása, de az egészségügy, oktatás vagy a szociális ellátás is elképzelhetetlen a nők aktív részvétele nélkül? Ez igaz az élet majdnem minden területén. Hogyan dönthetünk akkor bármilyen kérdésben, törvények, jogszabályok meghozatalában anélkül, hogy sajátos szempontjaikra ne lennénk tekintettel?

Fontos cél, hogy a nemek közötti egyenlőség politikája távlatosan is áthassa az összes szakpolitikát és jelen legyen minden szinten. Záborská asszony jelentése az első, mely az esélyegyenlőség integrált megközelítésével foglalkozik – köszönet érte.

Jóllehet a bizottságok munkájukban jobban figyelik a nemek közötti egyenlőség szempontjait, mind a mai napig egyetlen testület sem fektette le munkája alapelvei közé az esélyegyenlőség követelményeit. Hiányzik a stratégiai alap: több nő, de jelentősebb pozíció nélkül? Szakbizottságainkban komolyabban kell venni a nemek közötti esélyegyenlőség követelményének érvényesítését, és az ehhez szükséges képzés, tájékoztatás biztosítását. Nem szabad, hogy ez a nő és férfi szembeállításához vezessen, hanem arra kell törekedni, hogy mindenki belássa, a női szempontok érvényesülése a férfiak érdeke is.

4-027

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Madam President, I am very proud that we now have the first female first-Vice-President. I wish to congratulate you, as we now have some women in the main body of the European Parliament.

I welcome this report on gender mainstreaming in the committees. Is it unique? It is unique of its kind. I should like to thank the rapporteur in particular for her excellent work.

It is of the utmost importance that the European Parliament uses its influential position in the Community to support and promote gender equality through healthy self-examination of its own methods of working. The right to non-discrimination is protected by several European treaties, in particular the Charter of Fundamental Rights. Nevertheless, we need to continue developing the legal instruments in order to protect everyone – man or woman – from discrimination based on gender.

Coming from a country, Finland, with a long history of working for equal opportunities for men and women, I was very pleased with the findings of the report by the Committee on Women's Rights and Gender Equality. It showed that most of the committees, at least, attach some importance to gender mainstreaming.

However, I would underline that we still have a long way to go. I support the ideas put forward by Ms Járóka, for example that all committees should have female members.

Even though the number of women in the European Parliament continues to increase, inequality continues to exist when it comes to the really important positions in the political bodies, such as committee chairs, etc. I therefore urge each and every committee to put gender mainstreaming into practice in its own work, since this is one way of enabling women to take part fully in the decision-making processes of the EU.

Finally, I should like to emphasise the need for specific data broken down by gender. After all, that is the only way really to evaluate how we are doing and what still needs to be done. Such gender-based statistics are very important for our future work.

4-028

Teresa Riera Madurell (PSE). – Señora Presidenta, en primer lugar, quiero felicitarla por su elección, y también a la señora Záborská, por el trabajo realizado en su informe que, desgraciadamente, constata una vez más que, pese a los

esfuerzos realizados, también en las instituciones públicas sigue habiendo desequilibrios entre hombres y mujeres en los puestos de responsabilidad.

Si nuestro objetivo es alcanzar la igualdad plena en la sociedad, en las instituciones europeas y, en particular, en el Parlamento Europeo, debemos dar ejemplo de nuestro propio compromiso político. Por ello, un enfoque integrado de la igualdad de género en nuestros trabajos y más mujeres en los puestos de responsabilidad son dos cuestiones que deberían ser tomadas muy en serio por todas las instancias de nuestro Parlamento.

Este informe tiene el mérito de ser un documento de nuestra institución que da un paso más en esta dirección, pero debería tener continuidad, fijando objetivos claros a conseguir, la metodología para lograrlos, los responsables que deben actuar para conseguirlo, y realizando evaluaciones periódicas que permitan identificar, por un lado, los logros y, por otro, las razones por las que no se han podido alcanzar.

Sólo con un trabajo constante y riguroso de todas y todos los que formamos esta institución lograremos hacer realidad la igualdad real entre hombres y mujeres.

4-029

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κυρία Πρόεδρε, συγχαίρω εσάς και όλες τις γυναίκες και άνδρες συναδέλφους σας για τα νέα σας καθήκοντα.

Σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου περί ισότητας - άρθρο 2 της Συνθήκης - και την επιδίωξη εξάλειψης των ανισοτήτων ανδρών και γυναικών με βάση την αρχή της ολοκληρωμένης προσέγγισης ισότητας - άρθρο 3, παράγραφος 2 - δεσμεύθηκε πολιτικά με το ψήφισμά του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2003 να αποκτήσει ένα θεσμικό πλαίσιο για το σκοπό αυτό.

Η δυναμική διαμορφώθηκε από το 2005, από την Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας, καθώς και με τις εργασίες της ομάδας υψηλού επιπέδου για την ισότητα. Υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση της Προέδρου, κ. Záborská, και με την ουσιαστική συμβολή των αντιπροσώπων των άλλων 21 κοινοβουλευτικών επιτροπών, επιφορτισμένων με θέματα ισότητας, και των γραμματειών τους, σήμερα, Έτος των ίσων ευκαιριών για όλους, βρίσκεται υπό έγκριση το πρώτο έγγραφο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δίνει οντότητα στην πολιτική του δέσμευση για αυτοκριτική ως προς την εφαρμογή της ολοκληρωμένης προσέγγισης.

Οι διαπιστώσεις έγιναν με μια πρωτότυπη για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μεθοδολογία, που αναπτύχθηκε με εφευρετικότητα ώστε να καταγραφεί η υπάρχουσα κατάσταση. Θετικό είναι ότι, αν και οι περισσότερες επιτροπές κατήρτισαν τις προτεραιότητές τους χωρίς στρατηγική για το θέμα μας, τάσσονται όμως υπέρ της ενσωμάτωσης των ζητημάτων ισότητας.

Η έκθεση ορίζει πώς θα γίνει η ενσωμάτωση, σύμφωνα με σχεδιασμό τον οποίο σήμερα με την ψήφο μας αναθέτουμε στην Επιτροπή Γυναικών να συντάξει μέχρι το τέλος της κοινοβουλευτικής περιόδου. Και βέβαια, μέχρι τότε όλοι πρέπει να πάμε φροντιστήριο, τόσο οι υπάλληλοι όσο και οι βουλευτές, για μπορέσουμε να αναπτύξουμε τους κατάλληλους μηχανισμούς αξιολόγησης, ώστε να λαμβάνουμε υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε κοινοβουλευτικής επιτροπής και οι πολιτικές να αλληλοσυμπληρώνονται και να συμβαδίζουν, συνθέτοντας τις αρμοδιότητες και τα συμφέροντα των βουλευτών.

Η παγίωση του ελέγχου της ολοκληρωμένης προσέγγισης δύο φορές ανά θητεία θα δίνει δυνατότητα για ποσοτική και ποιοτική αξιολόγηση. Είναι θέμα δικαιοσύνης, και χαίρομαι που και ο Επίτροπος, ο υπεύθυνος για τη δικαιοσύνη, είναι ανάμεσά μας. Δεν πρέπει να επικρίνουμε την μη προώθηση γυναικών στις θέσεις λήψης αποφάσεων, αλλά να επικρίνουμε την παρεμπόδιση των αξιών γυναικών να συναγωνίζονται με άξιους άνδρες. Ζητούμε, κύριε Επίτροπε, αποκατάσταση των δικαιωμάτων και εγκατάσταση της αξιοκρατίας για άνδρες και γυναίκες.

4-030

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – Pani Przewodnicząca! Parlament Europejski reprezentuje społeczeństwo europejskie - 492 miliony ludzi z 27 krajów. Reprezentuje, ale nie odzwierciedla jego struktury społecznej, gdyż odsetek kobiet będących posłami to zaledwie 30%. To zdecydowanie za mało. W reprezentacji takich krajów jak Polska jest niespełna 13% kobiet, a takie kraje jak Malta czy Cypr w ogóle nie są przez kobiety reprezentowane.

Nie lepiej wygląda sytuacja na odpowiedzialnych stanowiskach administracyjnych w organach podejmujących decyzje polityczne w Parlamencie Europejskim. Chociaż większość komisji pozytywnie odnosi się do kwestii równouprawnienia płci, to jednak ustalając swoje priorytety polityczne nie uwzględnia ich w praktyce. W tym kontekście należy podkreślić znaczenie utworzenia grupy wysokiego szczebla do spraw równouprawnienia płci, grupy, która ma w swym założeniu także wychodzić poza Parlament i zachęcać państwa członkowskie do skutecznego wprowadzenia w życie polityki równouprawnienia.

Ogromną rolę w umożliwianiu kobietom pełnego uczestnictwa w życiu publicznym mają grupy i partie polityczne. Niektóre z nich z powodzeniem wprowadziły już system kwot na listach kandydatów do organów kolektywnych, inne powinny pójść za tym przykładem tak, aby w przyszłości w Unii równouprawnienie stało się faktem, a nie tylko szczytną ideą.

Na koniec chciałam pogratulować Pani Záborskiej znakomicie przygotowanego dokumentu, a Pani, Pani Przewodnicząca, zajęcia tego znakomitego stanowiska i bardzo jestem dumna jako kobieta, że mogę widzieć Panią na tym miejscu.

4-031

Ljudmila Novak (PPE-DE). – Družba, v kateri imata enakovredno vlogo oba spola, se uspešneje razvija kot tista, ki jo vodijo pripadniki enega spola. Obstajajo pa tudi poklici, ki jih zaradi naravnih danosti lažje ali bolje opravljajo moški, druge pa ženske.

Že dolgo pa vemo, da se na vodilnih delovnih mestih ali na političnih funkcijah, lahko izkažejo tako moški kot ženske. Zakaj je potemtakem potrebno sprejemati poročila o enakosti spolov, ko pa vendar živimo v Evropski uniji, v najbolj demokratični družbi na svetu, ki si je postavila najvišje standarde demokracije.

Sama sem se prepričala, da je celo v Evropskem parlamentu to še kako potrebno. V različnih dokumentih nalagamo nove dolžnosti državljanom in državljanke, ko pa gre za delitev vlog in prestižnih političnih funkcij v našem parlamentu, pa se bije neizprosna borba za pozicije.

Enakost spolov in enakopravnost malih in velikih držav se zlahka upraviči z Dontovim sistemom. Z veseljem sem članica politične skupine EPP-DE, vendar nisem zadovoljna z delitvijo funkcij. V primeru, da se kakšna ženska opogumi in kandidira za vodilno funkcijo, se mora tej kandidaturi odpovedati v prid druge ženske kandidatke, da bo lahko med množico moških izvoljena vsaj ena ženska.

Ni treba kandidirati žensk samo zaradi tega, ker so ženske, ampak zato, ker so med nami mnoge sposobne ženske, ki so se že velikokrat izkazale pri delu. Ne želim vse krivde pripisovati moškim. Tudi ženske moramo postati bolj ambiciozne in ne zgolj izvrševalke naloženih nalog. Preden nalagamo zakonske obveznosti in priporočila našim državljanom, pogledajmo, kako jih izpolnjujemo mi sami.

4-032

Inger Segelström (PSE). – Fru talman! Jag vill tacka kvinnoutskottet och Anna Záborská för ett utmärkt initiativ och betänkande. Men efter denna debatt kan jag tyvärr konstatera att de män som har deltagit har framfört dinosauriesynpunkter. Trist, trist, trist.

Mycket har redan sagts i denna debatt och jag vill använda min tid till några principiella frågor. Parlamentet kommer aldrig att få några integrerade utskott, hälften kvinnliga utskottsordföranden eller talmän förrän det blir hälften kvinnor i Europaparlamentet. Jag talar av egen erfarenhet. I Sverige var det först när vi 1994 fick hälften kvinnor i politiken och riksdagen som vi kunde göra de stora reformerna. Många kvinnor i Europaparlamentets utskott har problem med att kombinera parlamentsuppdraget och familjerollen. Så länge parlamentet inte erbjuder föräldrar någon möjlighet att vara hemma med föräldraförsäkring och få ersättning och ersättare så har vi ett jämställdhetsproblem. Det är en styrka i betänkandet att man både pratar om och föreslår åtgärder på tjänstemannanivå och för oss parlamentsledamöter, men i nästa betänkande skulle jag vilja se fler mål och medel för de anställda. Och jag efterlyser en diskussion om hur och när vi blir hälften kvinnor i parlamentet.

4-033

Presidente. – Vorrei ringraziare tutte e tutti per le felicitazioni che mi hanno fatto. Ritengo assolutamente simbolico aver seguito come prima presidenza la relazione sulle pari opportunità.

La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà giovedì alle 12.00.

4-034

4 - Loi applicable aux obligations non contractuelles ("Rome II") (débat)

4-035

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulla raccomandazione per la seconda lettura della commissione giuridica, relativa alla posizione comune del Consiglio in vista dell'adozione del regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio sulla legge applicabile alle obbligazioni extracontrattuali (9751/7/2006 – C6-0317/2006 – 2003/0168(COD)) ("ROMA II") (Relatrice: Diana Wallis) (A6-0481/2006).

4-036

Diana Wallis (ALDE), rapporteur. – Madam President, Commissioner, ROME II has been a long journey for us all and, whilst we might have hoped that this was the end, it seems likely that we are just at another staging post.

Let me start by saying that we appreciate that the common position took on board some of our ideas from the first reading. Commissioner, I also want to emphasise the importance that we attach to this regulation, providing, as it will, the ground plan, or roadmap, which will provide clarity and certainty for the basis of civil law claims across Europe. We need this, and we, here in Parliament, want to get it done, but it has to be done in the right way. This has to fit the aspirations and needs of those we represent. This is not just some theoretical academic exercise; we are making political choices about balancing the rights and expectations of parties before civil courts.

I am sorry that we have not reached an agreement at this stage. I still believe that it could have been possible, with more engagement and assistance. Perhaps it is because both the other institutions are not used to Parliament having codecision in this particular area – I am sorry, but you will have to get used to it!

I also want to thank all my colleagues in the political groups in the Committee on Legal Affairs, who have stuck together with me on this long journey and supported a common view, which, subject to sufficient presence in this Chamber today, will be clearly shown in our vote.

Now let me detail the points that still separate us. We have always made it clear that we prefer a general rule, with as few exceptions as possible. If we must have exceptions, they must be clearly defined. Thus, we have accepted the position on product liability. However, problems still remain in respect of unfair competition and the environment.

With unfair competition, we also face a simultaneous proposal from Commissioner Kroes. The two proposals must work together; currently they do not. We have tried to present a more acceptable formulation, which, sadly, I think is unlikely to succeed here at today's vote, and I would therefore urge colleagues to support the deletion, to allow us to return to this at conciliation and do the work properly.

It is the same with the environment. I know and deeply respect the fact that many would like a separate rule, but it should not be a rule just for the sake of a headline. It should be a rule that is clear in terms of what facts it applies to. Given that we already have several possible formulations, the safest course, again, I would urge, is the general rule. This would also allow us to delete the separate rule today and return to the definition at conciliation.

Now I come to the two big issues for this Parliament. The first is defamation. Please understand that we know only too well how difficult an issue this is. However, we managed to get a huge majority at first reading across this House, and you will likely see a similar pattern repeated here today. That the Commission decided to exclude this issue before we could consider it again was disappointing, to say the least. That it did so on the basis of a clear two-year review clause, which has now been abandoned, is unacceptable. We know the issues surrounding this area of media and communication will only increase and continue to haunt us. Maybe we cannot deal with it now, but we will soon be looking at Brussels I again, and it is imperative that jurisdiction and applicable law remain in step. So, would we deprive ourselves of the opportunity to look at this again? Exclusion may truly be the only answer, but this Parliament wants to try a little bit more to see if we cannot resolve this.

I turn to the issue that my colleagues have been most tenacious in their support for (and I am very grateful for that): damages in road-traffic accidents. Commissioner, we have the support of insurers, the support of legal practitioners, the support of victims, the support of those we represent, but somehow we cannot transmit these concerns to the Commission or to the Council.

Even last week, I was confronted by a very senior justice ministry official who thought that what we were trying to do was the equivalent of applying German law to determine liability in respect of a road-traffic accident which had happened in the UK, where, of course, we drive on the 'wrong' side of the road. Do you really think we are that stupid? I wish people would have the courtesy to read and understand what we are suggesting: merely the accepted principle of *restitutio in integrum* – to put victims back in the position they were in before the incident. There should be nothing so fearful in this. Indeed, the illogical approach would be for a judge in the victim's country to be able to deal with the case by virtue of the Motor Insurance Directives and Brussels I, and then have to apply a foreign, outside law in respect of damages. This, indeed, would be illogical – and that is the situation we are currently in. Please look at what we are saying and appreciate that, given the even the greater mobility of our citizens on Europe's roads, this matter needs attention, sooner rather than later, and a four-year general review clause just will not do.

My last hope is that our debates will have brought the subject of private international law out of the dusty cupboards in justice ministries and expert committees into the glare of public, political, transparent debate. Therefore, all we ask is that you bear with us a little longer so that, together, the institutions of Europe can get this right.

4-037

PRÉSIDENTE DE M. GÉRARD ONESTA
Vice-président

4-038

Franco Frattini, *vice-président de la Commission*. – Monsieur le Président, je remercie d'abord Mme Wallis pour son travail. Vous le savez, nous discutons de cette proposition depuis trois ans et demi et je crois que, après les améliorations apportées par le Parlement et par le Conseil au cours des deux lectures, ce projet est arrivé à maturité, si je peux dire. D'abord parce que les milieux économiques et les praticiens du droit attendent avec impatience ce règlement essentiel pour la sécurité juridique et ensuite, parce qu'il s'agit d'un texte d'une importance capitale pour la construction de l'espace européen de justice et pour le bon fonctionnement du marché intérieur européen. C'est pourquoi votre vote, Messieurs les parlementaires, représente une étape cruciale pour l'avenir de ce dossier.

Pour moi, la meilleure solution serait d'éviter une procédure de conciliation, mais si toutefois cette procédure était inévitable, il serait essentiel pour la Commission que toutes les conditions soient réunies après votre vote pour qu'elle puisse aboutir à l'adoption d'un texte satisfaisant. Je reste confiant qu'une issue favorable puisse être trouvée avec le soutien du Parlement.

Comme vous, Madame la rapporteure, je regrette l'absence de règles spéciales sur la diffamation dans la position commune du Conseil. Nous avons accepté à contrecœur la suppression de cette règle. Pourquoi? Parce qu'aucun compromis sur un texte n'est possible. Permettez-moi de vous rappeler que plus d'une dizaine d'options différentes étaient sur la table du Conseil en avril 2006. Aucune n'a de chance d'aboutir, ni maintenant ni probablement demain.

Vous savez également que la clause de révision n'a pas de chance d'aboutir. Je suis convaincu qu'il ne faut pas rouvrir la boîte de Pandore en acceptant une disposition qui n'est pas susceptible de recueillir le moindre consensus entre les institutions, plusieurs membres de la commission juridique l'avaient souligné. Un autre élément important, c'est que le nombre de litiges internationaux dans cette matière est très limité. Peut-être savez-vous que même les associations qui représentent la presse ont fini par accepter cette exclusion avec une note que j'ai vu envoyer il y a quelques jours.

Vous avez touché à d'autres points qui sont capitaux: la suppression d'autres règles spéciales concernant la concurrence et l'environnement. Je peux vous dire très franchement qu'il m'est difficile d'accepter la suppression des règles spéciales dans ces matières. La règle spéciale n'est pas toujours apte à régir toutes les situations particulières, mais en matière de concurrence, la règle spéciale est fondamentale pour moi, parce qu'elle clarifie la règle générale pour localiser le marché affecté. Je me réjouis donc que le rapporteur d'un groupe politique important défende désormais le maintien d'une telle règle spéciale et soutienne cette proposition de rédaction. Pour ce qui concerne l'environnement, la règle spéciale vise à empêcher le dumping environnemental, et dans le contexte politique actuel, la Commission est la garante d'un très haut niveau de protection de l'environnement. Rome II, je crois, peut y contribuer.

Quant au Conseil, vous le savez, la majorité des États membres qui ont codifié le droit international privé ont des règles spéciales pour les deux matières et le Conseil défend non seulement le maintien de ces deux règles spéciales, mais il a même ajouté d'autres considérants comme la Commission. Nous partageons la même opinion: il faut que la règle spéciale renforce la sécurité juridique.

Pour ce qui concerne les accidents de la circulation, je partage le souci du Parlement d'améliorer le sort des victimes des accidents de la circulation. C'est, du reste, un des objectifs poursuivis par sa proposition. Aujourd'hui, la commission juridique propose une nouvelle règle selon laquelle le juge doit veiller à réparer l'intégralité du dommage. Cette idée est très intéressante, mais je considère qu'il s'agit là d'une harmonisation du droit civil matériel des États membres et non plus du droit international privé. Rome II, pour moi, n'est pas le cadre adapté pour une telle harmonisation, mais je peux vous confirmer l'intérêt de chercher, dans un autre contexte d'harmonisation substantielle, une solution au problème posé par la commission juridique et par le Parlement. Quant à la question de savoir si la règle générale peut conduire à des solutions satisfaisantes dans cette matière ou s'il faut une nouvelle règle spéciale, je reste ouvert pour étudier ce problème de façon détaillée, ce que prévoit d'ailleurs l'amendement 26 du rapport d'application.

Il soulève très rapidement un autre point, celui de l'application du droit étranger. Cette question fait l'objet des amendements 12 et 21 et elle est essentielle pour le programme de La Haye. Mais je peux vous dire encore une fois que Rome II n'est pas le cadre approprié pour de telles règles, qui devraient s'appliquer à toute la matière commerciale et civile. Je peux prendre l'engagement, dans un cadre plus général, d'étudier en détail les mesures permettant de faciliter l'application du droit étranger. Je peux vous dire la même chose pour la directive sur le principe du pays d'origine. La directive sur les services préserve déjà l'application des instruments Rome II et Rome I et, dès lors, la règle proposée dans l'amendement 24 ne me semble pas nécessaire parce qu'il y a déjà une garantie, et non parce qu'il ne faut pas clarifier ce principe.

4-039

Rainer Wieland, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident! Mein Dank geht auch an Frau Kollegin Wallis, die wesentliche Dinge bereits angesprochen hat.

Wir haben diese Woche viel über das Europa der Bürger gehört. Wenn man die Überschrift dieses Dossiers liest, ist man geneigt anzunehmen, dass viele Bürger dabei wieder abschalten und sagen, außervertragliches Schuldrecht sei schwierig. Aber es ist der europäische Klassiker. Es ist das, worüber die Mehrzahl der europäischen Autofahrer schon einmal nachgedacht hat: Ich komme aus dem Land A, bin im Land B unterwegs und treffe bei einem Unfall auf einen Fahrer aus dem Land C, der vielleicht noch einen Beifahrer aus einem Land D dabei hat. Das ist der Regelfall, und wir sind dabei, mit diesem Dossier weiter am Europa der Bürger zu arbeiten. Die Notwendigkeit, solche Dinge zu regeln, entwickelt sich mit noch größerer Dringlichkeit, je mehr die Mobilität zunimmt und die Bedeutung von Grenzen abnimmt. Hier kann noch manches verbessert werden. Es geht also um das Europa der Bürger.

Es wurden heute schon andere Rechtsfelder angesprochen, die sicherlich weniger häufig vorkommen als die Verkehrsunfälle, nämlich deliktische Haftung, unlauterer Wettbewerb sowie die komplizierten Bereiche der Umwelt.

Meine Fraktion wird dafür eintreten, dass wir für diese dritte Lesung, für dieses Vermittlungsverfahren die Spielräume des Parlaments so offen wie möglich halten. Wir glauben, dass es noch viel Raum gibt, die Vorschriften sachgerechter zu formulieren. Ich will auch ausdrücklich bekräftigen, was Frau Wallis bereits gesagt hat: Es ist neue Realität, dass das Parlament hier mitzuentcheiden hat. Es wird auch neue Realität sein, dass wir, wenn das Ergebnis der dritten Lesung feststeht, sehr genau auf die Dinge achten, die hier im Hause in der zweiten Lesung vielleicht keine rechtliche, aber eine politische Mehrheit hatten, und prüfen, ob diesen Anliegen des Parlaments vielleicht doch noch Rechnung getragen werden kann. Wir dürfen gespannt sein, was bei der dritten Lesung herauskommt. Wir werden dafür eintreten, dass die Spielräume für ein Europa der Bürger offen bleiben.

4-040

Manuel Medina Ortega, *en nombre del Grupo PSE*. – Señor Presidente, nos encontramos con un texto bastante complejo que ha sido objeto de una serie de enmiendas en la Comisión de Asuntos Jurídicos del Parlamento Europeo y con respecto al cual la Comisión nos aporta la posición sobre los puntos de vista expresados por el Consejo.

Yo creo que la ponente ha hecho un buen trabajo, pero en la Comisión de Asuntos Jurídicos las posiciones fueron adoptadas por un grupo, mayoritario en esta comisión pero no en el Pleno, por lo cual el Grupo de los Socialistas manifiesta su disconformidad con varias de las enmiendas aprobadas por la Comisión de Asuntos Jurídicos.

Me refiero, sobre todo, a la eliminación de la referencia «las normas especiales», por ejemplo, las relativas a la televisión sin fronteras, el comercio electrónico y demás. Me refiero también al tema de los daños ambientales. En este momento, la importancia de los daños ambientales es tan grande que parece imposible que pueda existir una reglamentación que no tome en cuenta este aspecto especial.

Y hay otro aspecto, el tema de la competencia desleal. La competencia desleal también merece algún tipo de reglamentación detallada. No basta con una declaración de carácter general, ya que afecta a muchos aspectos del mercado interior.

En definitiva, nosotros estamos de acuerdo con la mayor parte de las enmiendas presentadas por la ponente, pero estamos en desacuerdo con varias de las enmiendas aprobadas en el seno de la Comisión de Asuntos Jurídicos, que reflejan una mayoría, yo diría que circunstancial, que probablemente no va a encontrar su reflejo en esta Cámara. En todo caso, me da la impresión de que este tema tendremos que examinarlo detalladamente en conciliación en función del resultado de las votaciones que se celebren aquí.

Teniendo en cuenta que diferentes grupos políticos han presentado diferentes enmiendas a varias de las enmiendas aprobadas por la Comisión de Asuntos Jurídicos, hasta que no dispongamos de los resultados de la votación, mañana, va a ser un poco difícil saber cuál será el texto definitivo del Parlamento.

4-041

Toomas Savi, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra eesistuja, hea raportöör, härra volinik.

Käesoleva eelnõu menetlemise käigus oli mul ja minu toetajatel plaanis Rooma II raportile esitada oma muudatusettepanek. Kahjuks see ei õnnestunud. Seepärast tahaksin kolleegidele tutvustada selle muudatusettepaneku sisu.

Määruse üldreegli kohaselt tuleb lepinguväliste võlasuhete puhul kohaldada selle riigi õigust, kus kahju tekib. Artikkel 9 sisaldab aga erandit ja nõuab automaatselt selle riigi õiguse kohaldamist, kus töövõitlus aset leiab. Minu ettepanek oleks olnud artikkel 9 eelnõust välja jätta.

Erand artiklis 9 ei võta võrdselt arvesse töösuhete kõiki osapooli ja võib välismaal teenuseid osutavad väike- ja keskmise suurusega ettevõtted seada väga ebasoodsasse olukorda.

Võimaliku töövõitluse tõttu ei saa ettevõtte oma lepingulisi kohustusi täita ja on sunnitud oma töötajad tagasi viima, kompenseerima tekkinud kahju, tasuma leppetrahvi ja nii jääb saamata loodetud tulu. Seega töövõitlusest tulenev kahju tekib ikkagi asukohariigis, mitte aga riigis, kus töövõitlus aset leiab.

Minu arvates enne artikli 9 sisse viimist ühenduse seadusandlusesse oleks tulnud läbi viia selle sätte mõjude analüüs.

4-042

Eva Lichtenberger, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Kommissar, werte Kolleginnen und Kollegen! Hinter dem abstrakten Titel „Rom II“ verbergen sich Fragen, die die Bürgerinnen und Bürger sehr direkt und sehr massiv betreffen. Deswegen war die Auseinandersetzung im Ausschuss zu den unterschiedlichen Themen auch sehr intensiv. Ich greife drei davon heraus.

Die erste ist die Frage des Umweltschutzes, wenn es um grenzüberschreitende Schäden geht. Im Umweltschutz zeigt sich generell die fatale Tendenz, dass man Probleme des Nachbarn, auch wenn man sie selber verursacht hat, oft durch rücksichtsloses Handeln zu ignorieren sucht. Wir müssen leider feststellen, dass es immer wieder geschieht, dass man sich darum nicht kümmert und dass gerade emittierende Anlagen sehr nahe an Grenzen gebaut werden. Wir haben versucht, eine Regel zu finden, dass Opfer dieser Umweltprobleme maximalen Schutz genießen und Umweltdumping, wie auch der Herr Kommissar erwähnt hat, nicht stattfinden kann.

Leider haben sich die Europäische Volkspartei und die Liberalen entschlossen, dem nicht zuzustimmen und damit einem Rückschritt den Weg geebnet, den ich für fatal halte. Ich hoffe hier auf Rat und Kommission, dass wir auf einen besseren Weg kommen.

In der Frage des Schutzes vor Verleumdung in der Presse ist es uns gelungen, einen Kompromiss zu finden, der – wie ich finde – die Pressefreiheit schützt und unterstützt. Diesen Grundwert der Europäischen Union müssen wir achten und in den Mittelpunkt unseres Handelns stellen. Ihn zu schützen gelingt am besten, wenn man in dem betreffenden Land, in dem die Zeitung oder das Medium angesiedelt ist, auch die Rechtsfolgen zur Diskussion stellen kann.

Die Frage der Verkehrsunfälle – das halte ich für besonders wichtig – ist etwas, was jeden Menschen potenziell berührt. Wir haben hier einen Kompromiss gefunden, und ich hoffe, dass er in der Verhandlung mit den anderen Gremien zum Durchbruch kommt.

Die Bürgerinnen und Bürger können erwarten, dass wir auf ihre Alltagsbedürfnisse Rücksicht nehmen und die Interessen der Opfer in den Mittelpunkt stellen. Das erwarten die Menschen in Europa von uns!

4-043

Barbara Kudrycka (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Na początku pragnę podziękować sprawozdawczyni, która dołożyła wielu starań, aby w tym trudnym i technicznym sprawozdaniu jak najpełniej udało się odzwierciedlić poprawki Parlamentu z pierwszego czytania. To bardzo istotne, zwłaszcza w kontekście najbardziej interesującego komisję LIBE artykułu dotyczącego zniesławienia.

Wyrażam zrozumienie dla politycznych trudności, które powodują, że osiągnięcie kompromisu w Radzie w kwestii artykułu związanego ze zniesławieniem jest niezwykle trudne. Jednak musimy pamiętać, że stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu w tej kwestii było bardzo jasne. Rozwiązanie zaproponowane w pierwszym czytaniu było przecież najlepszą, moim zdaniem, próbą kompromisu pomiędzy interesem poszkodowanych oraz wydawców. Komisja w zmienionym wniosku i Rada we wspólnym stanowisku porzuciły pomysł włączenia do rozporządzenia przepisów dotyczących prawa stosowanego w przypadku zniesławienia, jednak zdaniem komisji LIBE wyrażonym w opinii w pierwszym czytaniu kwestia ta nie powinna zostać pominięta. Stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu jest podejściem rozsądnym oraz zgodnym z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Odnosząc się krótko do pozostałych kwestii należy zauważyć, że prawo kolizyjne często rządzi się specyficzną logiką i łączenie go z legislacją dotyczącą wspólnego rynku może sprawiać problemy braku spójności. Jednak wyłączenia w zakresie nieuczciwej konkurencji i ochrony środowiska prowadzące do włączenia ich do przepisów specjalnych komplikuje niepotrzebnie europejskie prawo prywatne i stoi w sprzeczności z ogólną akcją deregulacji i uproszczenia naszego prawa.

Na koniec pragnę powiedzieć, iż nasza wspólnota stoi przed szansą stworzenia zrębów wspólnego prawa cywilnego. Trwają prace nad rozporządzeniem Rzym I i Rzym III. Mam nadzieję, że właśnie kończymy pracę nad Rzymem II. Do przodu posuwają się prace nad wspólnymi ramami odniesienia. Wszystkie te projekty pomogą, mam nadzieję, w harmonijnym funkcjonowaniu wspólnego rynku w naszym wielkim projekcie europejskim.

4-044

Andrzej Jan Szejna (PSE). – Panie Przewodniczący! Na wstępie chciałbym serdecznie pogratulować sprawozdawcy, Pani Wallis i podziękować za wkład pracy w tak niezmiernie ważny temat dla przyszłości integracji europejskiej. Jest to ważny krok naprzód w zakresie utworzenia rozwoju wspólnotowego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Rozpatrując przedłożony nam dzisiaj projekt rozporządzenia należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, że przede wszystkim kolejne rozporządzenia muszą pozostać w spójności z obowiązującymi przepisami. Należy zapewnić, że nie nakładają one dodatkowych obciążeń i tym samym nie utrudniają sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, a raczej przyczyniają się do jego rozwoju. O wielu szczegółowych sprawach, między innymi dotyczących ochrony środowiska i kwestii konkurencyjności, wspomniał Pan Medina-Ortega.

Chciałbym stwierdzić, że ważne jest zapewnienie, że kwestie prawa właściwego zostaną należycie rozważone, zarówno przez strony jak i przez sąd, gwarantując tym samym pewność prawną. W odniesieniu do niektórych spraw niezbędne jest zapewnienie ujednolicenia przepisów. Są to między innymi kwestie związane z naruszeniem prawa do prywatności innych dóbr osobistych, praw związanych z wizerunkiem oraz ustalania wysokości odszkodowania w przypadku obrażeń ciała.

Należy poprzeć stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania mające na celu ujęcie w rozporządzeniu sytuacji, w których może istnieć wyraźnie bliższy związek, z państwem, które jest głównym miejscem publikacji lub rozpowszechniania informacji, np. informacji szkalujących wizerunek. Takie podejście zapewni jednolity przepis stosujący się do wszystkich publikacji, również tych zamieszczonych w internecie.

Należy również poprzeć stanowisko odnoszące się do stosowania prawa krajowego ofiary do celów ustalenia odszkodowania, w przypadku wypadków powodujących obrażenia ciała. Takie podejście pozwoli na uatrakcyjnienie swobodnego przepływu osób w ramach rynku wewnętrznego. Obniży również ryzyko nadmiernego obciążenia systemu ubezpieczeń społecznych i systemu pomocy w kraju zamieszkania ofiary wypadku.

4-045

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Mr President, I wish to begin by thanking Mrs Wallis for her pertinent work on this dossier and for her excellent cooperation as the ALDE Group's coordinator in the Committee on Legal Affairs.

Together with the Rome II Regulation, the EU is establishing a coherent legal framework with regard to relationships between international private laws and other Community instruments. This regulation should promote rather than hamper the proper functioning of the internal market, in particular the free movement of goods and services. I was very unhappy to hear that the negotiations with the Council have been unsuccessful so far, but I am absolutely certain that Mrs Wallis will continue to raise the points of both our committee and Parliament.

I should like to raise two issues in particular. Firstly, the violation of privacy and rights related to the personality, including defamation, should be excluded completely from the scope of Rome II. In the absence of rules protecting editorial independence, exclusion would be the only viable solution that would not undermine press freedom. It is regrettable that the Council did not give its support for this amendment at first reading.

The second issue is an important question of principle – as was the previous issue – notably regarding Article 9 of the proposal regarding industrial action and applicable law that raises specific difficulties for the European maritime and shipping industry. The Swedish Government proposed this article in the spring of 2006, with reference to the European Court of Justice judgment in Case C-18/02. This case concerns questions regarding jurisdiction and choice of law when a ship flying the flag of one Member State is being boycotted in another Member State.

Ships moving around are typically serving harbours of different countries. If industrial action against ships were to be governed by the laws of the different harbours served during a voyage, the rules that would apply would vary all the time, i.e. different rules would form the basis of legality of industrial action taken against a ship. This would both be impractical and create great uncertainty. It is generally the case that all internal relations on a ship are governed by the law of the flag state. Therefore, let us not give these powers to the labour unions, which would certainly use these provisions to blackmail our shippers and hamper the competitiveness of the European seafaring industry.

4-046

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – Señor Presidente, señor Comisario, queridos colegas, las infracciones de las reglas de la competencia comunitarias producen o pueden producir efectos en varios Estados miembros. La eventual aplicación por las autoridades judiciales del criterio de tantas legislaciones como países afectados puede complicar el ejercicio de acciones por daños, dificultar la acción judicial y debilitar la competencia.

Como ponente del Informe sobre el ejercicio de acciones privadas por daños derivados de las mismas, considero que merecen un tratamiento propio, y recuerdo que la Comisión se ha reservado el derecho de presentar propuestas una vez concluya la consulta en curso.

La enmienda que promoví, junto a la señora Berger, cuyo planteamiento comparte la ponente –por lo que le estoy agradecido–, atrae la atención sobre esta situación y propone reconocer al actor que presente la demanda en el domicilio del demandado la opción de elegir, para su reclamación, la ley del foro. Abrir la conciliación permitirá profundizar en el tema y perfilar un tratamiento adecuado.

4-047

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu tout à l'heure, à midi.

Déclaration écrite (article 142)

4-048

John Attard-Montalto (PSE). – In view of the progressive cross-border movement of people, products and information it has become essential to achieve a common identification of the law applicable in non-contractual obligations. However, there appears to be a distinction with what is being proposed by the Commission and the opinion of the Committee on Legal Affairs.

The essence of this legislation is whether it can co-exist in harmony with existing national laws or it can supplant same. The Committee believes that national laws and what is being proposed will not hinder but enhance national laws.

A clear distinction has to be made and once there is general agreement of more uniformity then this legislation should be all-encompassing and it is important that the possibility of ambiguity of the applicable law is resolved.

It is apparent that there is a lacuna in the Rome Convention of 1980 and that subsequently entered into in Brussels, and whereas the applicable law arising from non-contractual obligations has been adequately tackled, the relevant disputes still need to be addressed in full.

The second important distinction relates to the content. There seems to be a different approach as to what non-contractual obligations should be included in the current legislation. Such issues as environmental ones are to be left to national legislation, whereas the original proposal had a wider scope.

4-049

5 - Communication de positions communes du Conseil: voir procès-verbal

4-050

(La séance, suspendue à 11h35 dans l'attente de l'Heure des votes, est reprise à midi)

4-051

VORSITZ: HANS-GERT POETTERING
Präsident

4-052

6 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

4-053

7 - Untersuchungsausschuss zum Zusammenbruch der „Equitable Life Assurance Society“ (Verlängerung des Mandats): siehe Protokoll

4-054

8 - Mitteilung des Präsidenten: siehe Protokoll

4-055

9 - Abstimmungsstunde

4-056

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgt die Abstimmungsstunde.

4-057

9.1 - Zusammensetzung der Ausschüsse (Abstimmung)

4-058

9.2 - Änderung des Partnerschaftsabkommens von Cotonou (Abstimmung)

4-059

9.3 - Entwicklung der Eisenbahnunternehmen der Gemeinschaft (Abstimmung)

4-060

9.4 - Zertifizierung von Triebfahrzeugführern (Abstimmung)

4-061

9.5 - Rechte und Pflichten der Fahrgäste im grenzüberschreitenden Eisenbahnverkehr (Abstimmung)

4-062

– vor der Abstimmung über Änderungsantrag 22

4-063

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – Herr Präsident! In den letzten Stunden haben noch Besprechungen zu zwei Punkten stattgefunden, und zwar zu Änderungsantrag 22 und zu Änderungsantrag 47. Meine Fraktion wird daher ihr Verhalten ändern. Ich würde gerne den Berichterstatter fragen, ob er uns zu den Änderungsanträgen 22 und 47 zusätzliche Informationen geben kann.

4-064

Dirk Sterckx (ALDE), Rapporteur. – Voorzitter, zoals amendement 22 oorspronkelijk geformuleerd is, geeft het moeilijkheden voor een aantal spoorwegmaatschappijen in een aantal lidstaten van de Unie, omdat zij met heel korte opzeggingstermijnen werken voor contracten. Om die problemen tegen te gaan zonder dat we de grond van de zaak veranderen, hebben we het amendement in drie stukken opgedeeld waarbij we het gros van de tekst behouden, maar het Engelse woord "existing" eruit nemen door de tweede gesplitste stemming, en de laatste zin eruit nemen door de derde gesplitste stemming, waardoor we dus het korps behouden, maar de praktische moeilijkheden wegwerken zonder aan de grond van de zaak iets te veranderen.

4-065

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

– vor der Abstimmung über Änderungsantrag 47

4-066

Dirk Sterckx (ALDE), Rapporteur. – Collega Jarzembowski had ook gevraagd waarom we een gesplitste stemming gevraagd hebben over amendement 47. Het tweede deel van amendement 47 gaat over een gratis meereizende persoon. Ik heb een gesplitste stemming gevraagd, omdat er heel veel bezwaren zijn tegen dit systeem. En ik zou graag willen weten - vandaar die gesplitste stemming - hoeveel collega's dit steunen en welke collega's niet, omdat men in een aantal lidstaten daarmee grote moeilijkheden heeft. Vandaar mijn verzoek om gesplitste stemming.

4-067

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

4-068

9.6 - Auf außervertragliche Schuldverhältnisse anwendbares Recht (Rom II) (Abstimmung)

4-069

9.7 - Todesstrafe für medizinisches Personal in Libyen (Abstimmung)

4-070

– vor der Abstimmung

4-071

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, I would like to suggest a couple of minor adjustments for the sake of greater clarity. In paragraph 2, line 4, I suggest replacing the words ‘for itself and’ by the words ‘of capital punishment in’, and in paragraph 8, line 3, inserting the word ‘affected’ in front of the word ‘children’.

4-072

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

– vor der Abstimmung über Ziffer 6 und 12

4-073

Hélène Flautre (Verts/ALE). – Il faudrait rectifier, chers collègues, des intitulés concernant les autorités libyennes. On s'est un peu européanisé. Il faudrait donc remplacer "Président Kadhafi" par "Colonel Kadhafi".

J'en profite pour vous dire qu'au paragraphe 12, il faudrait remplacer "assemblée populaire" par "congrès général du peuple" parce que c'est le bon intitulé. Puis "gouvernement" par "commission générale du peuple". Il s'agit d'être précis dans les adresses aux autorités libyennes.

4-074

(Die mündliche Änderungsanträge werden berücksichtigt.)

- nach der Abstimmung

4-075

Der Präsident. – Ich fordere alle Verantwortlichen in Libyen ausdrücklich noch einmal auf der Basis dieser EntschlieÙung auf, das Leben dieser Menschen zu retten und ihnen die Freiheit zu geben.

(Beifall)

4-076

9.8 - Siebenter und achter Jahresbericht über Waffenausfuhren (Abstimmung)

4-077

9.9 - Aktionsprogramm für die Straßenverkehrssicherheit - Halbzeitbewertung (Abstimmung)

4-078

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident! Vielleicht haben wir Sie nicht rechtzeitig informiert, es handelt sich um den letzten Bericht der Kollegin Hedkvist Petersen, und zwar zu einem Thema, das sie immer sehr interessiert hat, nämlich die Verkehrssicherheit. Wir wollen diese Gelegenheit nutzen und der Kollegin Hedkvist Petersen für die Arbeit danken, die sie in den letzten Jahren in diesem Haus geleistet hat.

(Beifall)

4-079

9.10 - Gender Mainstreaming in der Arbeit der Ausschüsse (Abstimmung)

4-080

- vor der Abstimmung über Änderungsantrag 6

4-081

Johannes Blokland (IND/DEM). – Voorzitter, ik heb van de rapporteur het verzoek gekregen om de gesplitste stemming, die wij hebben aangevraagd voor paragraaf 6, in te trekken ten gunste van een mondeling amendement. Namelijk in plaats van *gender perspectives* de term *equal treatment of men and women*. Ik wil dit verzoek van mevrouw Záborská graag inwilligen.

4-082

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

4-083

Der Präsident. – Damit ist die Abstimmungsstunde beendet.

4-084

PRESIDENZA DELL'ON. LUIGI COCILOVO

Vicepresidente

4-085

10 - Dichiarazioni di voto

4-086

Presidente. – Presidente. – L'ordine del giorno reca le dichiarazioni di voto.

4-087

Relazione: Ribeiro e Castro (A6-0469/2006)

4-088

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), par écrit. – J'ai voté en faveur de l'excellent rapport de mon collègue Portugais, José Ribeiro e Castro, relatif à la résolution législative sur le projet de décision du Conseil européen visant à modifier, dans le cadre de la révision quinquennale, l'accord de Cotonou entre les États d'Afrique, des Caraïbes et du Pacifique (ACP) et l'Union européenne de mars 2000.

La nouvelle procédure pour le dialogue politique, le rôle accentué des parlements, la référence à la Cour pénale internationale, la coopération régionale, la référence aux objectifs du millénaire pour le développement (OMD) et, enfin, la coopération dans la lutte contre les armes de destruction massive donne à cette révision un lustre plus important que ce que l'on pourrait croire. De plus, grâce au compromis du Conseil conjoint ACP-EU de juin 2006, l'accord financier à hauteur de 26 milliards d'euros pour la période 2008 - 2013 fait, de cette décision, une bonne nouvelle pour la place de l'Union européenne parmi les partenaires des pays ACP.

4-089

Relazione: Jarzembowski (A6-0475/2006)

4-090

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), par écrit. – J'ai voté en faveur de l'essentiel du très bon rapport de mon excellent collègue allemand Georg Jarzembowski qui traite de la recommandation en seconde lecture sur la modification de la directive de 1991 relative au développement des chemins de fer communautaires et de celle de 2001 relative aux infrastructures ferroviaires (3ème paquet ferroviaire). Il devient indispensable d'introduire davantage de concurrence dans les transports ferroviaires des personnes dans le prolongement de ce qui a été fait, à juste titre, pour le fret. C'est la condition nécessaire pour une augmentation des services à un juste prix.

Toutefois, comme mon groupe politique, l'UMP, je ne me suis pas associé à un rythme de libéralisation trop fort pour le trafic intérieur aux États membres pour permettre aux opérateurs historiques de se préparer à la concurrence. J'espère que le Parlement trouvera, en conciliation, un compromis acceptable pour entraîner, rapidement, ce secteur depuis l'économie administrée vers l'économie sociale de marché. Le développement du transport ferroviaire des personnes au juste prix, comme d'ailleurs celui des marchandises, fait partie des conditions essentielles au bon fonctionnement, au développement et à la compétitivité de notre marché économique intérieur européen qui est une source de prospérité ainsi qu'aux nécessités sociales de nos concitoyens.

4-091

Glyn Ford (PSE), in writing. – I will be voting for the Jarzembowski report on the development of the Community's railways. The railway network in my own region is vital for communication with London and the rest of the country, particularly from Devon and Cornwall, where the roads are narrow and congested and a number of bottlenecks exist and the airports small and poorly served. Yet coastal erosion and rising sea levels threaten to disrupt and eventually cut the link at Dawlish in Devon.

I am grateful for Vice-President Barrot's commitment to try to find ways for the Commission to assist here, which would, if it works, be a very practical demonstration of the principles embodied here.

4-092

Robert Goebbels (PSE), par écrit. – Les dispositions du traité relatives aux transports visent les transports internationaux, les conditions d'admission des transports non résidents, donc finalement les activités de transports au sein du marché intérieur. Pourquoi l'Union européenne devrait-elle donc s'occuper des transports locaux, régionaux ou même nationaux à l'intérieur d'un pays, si cette organisation n'affecte pas les échanges au sein du marché intérieur? Le rapport Jarzembowski va trop loin dans sa tentative de libéralisation tous azimuts.

4-093

Bruno Gollnisch (ITS), par écrit. – Une fois de plus, l'idéologie ultralibérale prônée par Bruxelles est présente dans ce dossier relatif au troisième paquet ferroviaire.

Il s'agit ici d'accélérer la libéralisation du trafic international de passagers d'ici 2010 et du trafic national d'ici 2017.

Si la fin peut justifier les moyens, on doit déplorer la faiblesse des moyens et des précautions prises dans ce dossier pour éviter que les entreprises et les salariés du secteur ferroviaire, actuellement protégés par leur statut public, ne soient livrés à la concurrence sauvage du marché mondial du rail.

La Commission, le Conseil et le Parlement semblent ne pas avoir tiré les leçons de la privatisation des chemins de fer britanniques en 1993, laquelle s'est traduite par la multiplication des accidents de train, des retards, la dégradation des infrastructures, l'augmentation des tarifs et le licenciement de personnels de bord à hauteur de 50% de l'effectif total. La situation est telle que beaucoup de gens militent aujourd'hui en Grande-Bretagne pour la renationalisation des chemins de fer.

Une telle Europe ne doit pas exister, elle ne doit pas se construire au détriment des sécurités, de l'emploi et des qualifications professionnelles. Nous refusons cette philosophie antinationale, destructrice des emplois nationaux et assurant systématiquement la préférence étrangère.

4-094

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – É de lamentar que a maioria do Parlamento Europeu tenha votado contra a proposta de rejeição que apresentámos de uma directiva que mais não visa que a liberalização e a privatização do transporte ferroviário de passageiros entre os diferentes países da União Europeia.

Apesar de algumas das alterações mais gravosas do PE não terem conseguido a maioria necessária para a sua aprovação - como as que pretendiam definir, desde já, a data de 2017 para a liberalização do transporte ferroviário de transportes ao nível nacional -, a maioria do PE, com os votos de deputados do PS, do PSD e do CDS-PP, deu, uma vez mais, o seu suporte ao processo de liberalização dos transportes ferroviários ao nível da UE, que já vai no seu terceiro pacote legislativo.

Este processo de liberalização insere-se nas orientações neoliberais da chamada "Estratégia de Lisboa" tendo como objectivo, a prazo, a privatização deste e de outros serviços públicos, sendo de lamentar que o Governo português tenha reiterado "o seu apoio ao objectivo de liberalização do transporte ferroviário" (em declaração de 24.7.2006).

Pela nossa parte continuaremos a intervir activamente em defesa do serviço público de transporte ferroviário, deste sector estratégico para o desenvolvimento socio-económico de Portugal, pelo respeito dos direitos dos trabalhadores e das populações.

4-095

Carl Lang (ITS), par écrit. – Après l'adoption du deuxième paquet ferroviaire concernant le fret, la Commission ne propose rien de moins que la libéralisation totale de tous les services de transport internationaux et nationaux de voyageurs pour 2010 et 2017.

Cette accélération ultralibérale intervient alors même que se pose la question de la viabilité de la libéralisation du fret ferroviaire français. La SNCF a constaté en décembre 2006 que, malgré les mesures européistes censées réduire le transport routier, il y avait eu une chute libre du volume du fret ferroviaire.

Qu'en sera-t-il des effets à venir du troisième paquet ? Nous nous dirigeons droit vers un échec économique et social pourtant prévisible. Un enseignement que nos dirigeants européens devraient connaître, ne serait-ce qu'en se remémorant la désastreuse expérience de la libéralisation des chemins de fer britanniques en 1993. Ne commettons pas les mêmes erreurs en privilégiant l'idéologie antinationale au mépris des emplois nationaux et préservons l'unification du rail français.

La libéralisation du chemin de fer c'est le risque de l'insécurité. Nous aurons trop d'acteurs privés sur un même réseau ferré. La sécurité doit toujours prévaloir sur le seul retour sur investissements. Le rail, vu son importance, doit rester un service public certes viable, mais avant tout sécurisé.

4-096

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), par écrit. – J'ai voté pour le retrait de ce rapport, car il est urgent de stopper la libéralisation et la dérégulation des services publics, surtout pour le transport des voyageurs. D'ailleurs, l'UE doit bien mesurer les conséquences négatives de sa politique et le rejet grandissant des citoyens puisqu'elle refuse d'établir un bilan public de ces conditions.

On ne peut accepter la moindre nouvelle ouverture à la concurrence tant qu'une directive-cadre sur les services publics ne fixe pas des garanties pour l'égalité et l'aménagement du territoire, des politiques tarifaires assurant les indispensables péréquations ou les investissements d'avenir assurant la modernisation et la qualité des infrastructures.

Tout montre que la sécurité, la desserte ferroviaire, surtout là où la rentabilité du service est faible, vont reculer en Europe, ce qui du coup va aussi aller à l'encontre des objectifs de lutte contre l'effet de serre et accroître les inégalités.

4-097

Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Terwijl de bezuinigingen blijven doorgaan en zowel de regionale diensten als de internationale verbindingen van de spoorwegen blijven verminderen, roepen nu alle politieke stromingen dat er meer passagiersvervoer en meer vrachtvervoer door het spoor moet worden overgenomen. Hun recept daarvoor is dat van het vrachtverkeer over de weg en van de prijsvechters in de luchtvaart. Ze ontkoppelen het beheer van de rails en het uitvoeren van de dienstverlening, en hopen dat privé-ondernemingen zullen leiden tot lagere prijzen, klantvriendelijk optreden en het aantrekken van meer klanten. Ik denk dat die aanpak uiteindelijk niet zal opleveren wat men er nu van verwacht. Alle aandacht zal uitgaan naar kostenverlaging, door middel van het sluiten van lijnen, het uitdunnen van de diensten, het verhogen van de tarieven en het afstoten van de vele verliesgevende klanten.

De liberaliseringsplannen van de heer Jarzembowski worden onvoldoende gecompenseerd door de verslagen-Savary en -Sterckx. Het verslag-Savary is urgent om de sinds de elektrificatie opgetreden technische problemen met grensoverschrijdende treinen terug te dringen. Het verslag-Sterckx gooit de mogelijkheid weg om spoorwegmaatschappijen te dwingen om grensoverschrijdende diensten beter toegankelijk te maken en in stand te houden. Alleen voor mensen met een handicap betekent het wel een verbetering.

4-098

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Het is verkeerd om vanuit Europa aan alle lidstaten op te leggen hoe zij hun nationale spoorwegen moeten organiseren. Prima dat concurrentie op het spoor in Duitsland resulteert in betere dienstverlening, lagere prijzen en goede veiligheid, maar dit hoeft niet gunstig uit te pakken voor het spoornetwerk in België.

In veel landen is er reden tot ontevredenheid over de dienstverlening op het spoor. Daarom graag een onderzoek naar de voor- en nadelen van concurrentie op het spoor: goede en slechte ervaringen inzake de privatisering van spoorwegen moeten naast elkaar gelegd worden om na te gaan welke vormen van liberalisering wel en welke niet functioneerden.

Niemand vraagt om dit soort liberalisering vandaag: de vakbonden niet, de consumentenorganisaties niet en evenmin de Vereniging van Europese spoorwegondernemingen. Ik had, zoals het was gepland, dit verslag samen behandeld willen zien met dat van Erik Meijer waarbij goede procedures kunnen worden afgesproken om lidstaten en regio's toe te laten delen van het netwerk te gunnen aan één welbepaalde maatschappij in het kader van openbare dienstverleningscontracten: dit betekent de mogelijkheid één concessie te geven aan één dienstverlener voor een bepaalde periode, maar met een scherp omschreven eisenpakket inzake optimale dienstverlening, veiligheid en zorg om het milieu.

4-099

Marc Tarabella (PSE), par écrit. – J'ai décidé de voter pour le rejet de la position commune du Conseil qu'approuve le rapport Jarzembowski. En effet, la position commune avalise le calendrier de libéralisation internationale du transport des passagers à l'horizon 2010.

Je m'oppose fermement à cette libéralisation qui, au contraire de ce que les ardents défenseurs du "tout au marché" soutiennent, ne va pas générer un meilleur service à un meilleur coût. Elle mettra en péril les missions de service public fournies dans les États membres: l'extrême majorité des usagers, devenus clients, sera confrontée à une augmentation des tarifs et à une baisse de la qualité du service. Les zones rurales seront, une fois de plus, les grandes victimes de ce processus.

De plus, la libéralisation mettra en péril les entreprises ferroviaires des petits États membres, et aura des effets néfastes sur les conditions de travail et d'emploi des salariés du rail de toute l'Union européenne.

C'est donc pour défendre les services publics, les usagers et les employés du rail de toute l'Europe que j'ai voté pour le rejet de la position commune et contre les amendements favorables à cette libéralisation.

4-100

Lars Wohlin (PPE-DE), skriftlig. – Ömsesidiga principer måste respekteras och möjligheten att föra passagerare över nationella gränser är viktig. Medlemsländerna måste dock själva få bestämma om den nationella tågtrafiken ska privatiseras. Privatiserade järnvägar som inte integreras med respektive lands banverk har många gånger fungerat dåligt och ofta lett till ökade kostnader för skattebetalarna (till exempel i Storbritannien).

Därför väljer jag att stödja rådets gemensamma ståndpunkt som är mindre långtgående och röstar alltså nej till parlamentets ändringsförslag.

4-101

Relazione: Savary (A6-0480/2006)

4-102

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), par écrit. – J'ai voté en faveur du très bon rapport de mon collègue Gilles Savary qui traite de la recommandation en seconde lecture pour l'adoption de la directive relative à la certification des conducteurs de train sur le système ferroviaire dans la Communauté européenne.

Je partage l'opinion selon laquelle il faut distinguer le régime des conducteurs et celui des autres personnels de bord. Par ailleurs, il importe que le processus de certification européenne des conducteurs soit rapidement mis en place afin que cette certification soit opérationnelle en même temps que va se développer le fret ferroviaire sous l'aiguillon de la concurrence qui va surgir avec la libéralisation économique de ce secteur. Ces considérations sont un gage de qualité et, donc, de sécurité. J'espère que le Conseil européen aura la sagesse d'en tenir compte.

4-103

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Embora reconhecendo a importância da definição da certificação dos profissionais deste sector - nomeadamente dos maquinistas -, esta questão está enquadrada no processo de liberalização do transporte ferroviário promovido pelas instituições da UE - seja pelo Conselho (governos), seja pela Comissão, seja pela maioria do Parlamento Europeu, sendo esta última a mais entusiasta.

Assim, apesar de alguns aspectos positivos avançados ao nível dos direitos dos trabalhadores e de alguns aspectos técnicos, há que ter presente que estas medidas se inserem na onda de privatizações em curso e não na melhoria da prestação do serviço.

Por outro lado, colocam-se um conjunto de questões: seja quanto às grandes empresas transnacionais "importarem" os seus profissionais para operarem num dado país, e como, em nome do "livre acesso" e da "competitividade" colocariam estes em concorrência com os profissionais locais, forçando acordos desfavoráveis aos trabalhadores e incentivando o "dumping social"; seja quanto à garantia do respeito dos direitos já adquiridos por estes trabalhadores; seja quanto à questão de ser a Comissão e a Agência a definirem o modelo e os requisitos que devem depois ser reconhecidos pelos Estados-Membros e não o contrário, ou seja, respeitando o direito e as disposições nacionais, sendo estas reconhecidas pelos restantes Estados-Membros.

4-104

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Passagerare skall ha bra rättigheter, men detta blir för mycket detaljreglering på EU-nivå. Förslaget ligger på en nivå som är långt under gällande svensk ersättningsrätt. Parlamentets försök att utöver de internationella transporter, där det finns en logik i att EU lägger sig i, även inkludera strikt lokala eller nationella transporter är onödigt överreglering. Dessutom riskerar dessa regler innebära ett nedåtgående tryck på svenska ersättningsvillkor och skulle kunna försämra möjligheterna för passagerare att ta taxi eller buss när tåget är försenat.

4-105

Relazione: Sterckx (A6-0479/2006)

4-106

Proinsias De Rossa (PSE), in writing. – I supported Amendment 65 because the Council common position does not deal in a satisfactory way with the necessity to progressively adapt railway stations and rolling stock in order to ensure accessibility for disabled people and people with reduced mobility. The gradual improvement of existing infrastructure and rolling stock is absolutely necessary given the lifespan of rolling stock and infrastructure. There is also a great number of potential passengers that would be able to use rail transport if it was accessible.

4-107

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Este relatório deverá ser analisado no quadro dos objectivos da política da União Europeia quanto ao sector ferroviário - para o qual a Comissão já apresentou três pacotes legislativos ao longo dos últimos anos -, que mais não visa que concluir o quadro técnico/jurídico para concretizar, de forma faseada, a liberalização total do transporte ferroviário, ou seja, a sua entrega aos grandes interesses privados, em detrimento e à custa do desmantelamento das empresas públicas estratégicas nacionais.

É neste contexto que surge e deve ser entendida a presente proposta de regulamento sobre os direitos e as obrigações dos passageiros dos transportes ferroviários. Entre outros aspectos, o relatório procura ampliar o âmbito de aplicação da directiva - isto é, trata não apenas dos direitos e das obrigações dos passageiros dos serviços ferroviários internacionais, inclui os nacionais -, procura definir as informações a prestar aos utentes, as indemnizações a conceder em caso de atraso, acidente, ou morte, assim como assegurar as condições de utilização deste meio de transporte por pessoas com mobilidade reduzida.

Ou seja, a actual definição dos direitos dos passageiros é realizada no quadro de um processo que põe em causa um dos seus direitos fundamentais: o direito a um transporte público de qualidade.

4-108

Peter Skinner (PSE), in writing. – I voted for this report because of the increasing use of rail passenger transport across the EU. Furthermore, whilst establishing a clearly more sustainable transport structure, largely helped by the TENs process, railway operators need to be cojoined by simple rules and obligations. In particular, the rights of passengers often go 'missing' in the debate for more convenient transport operations. Moreover, the problem of monopolistic control over certain rail routes such as the Channel Tunnel Rail Link (CTRL) leaves passengers at the disposal of just one company. In the light of this increasing the rights of international rail passenger users, I am concerned that the current approach of certain companies/operators still needs greater efforts by regulatory bodies to ensure a consistent and fair approach.

4-109

Evangelia Tzampazi (PSE), in writing. – With regard to the recommendation for second reading on the Council common position for adopting a regulation of the European Parliament and of the Council on international rail passengers' rights and obligations (Sterckx report) I would like to explain that the Members of the PSE Greek Delegation (Arnaoutakis Stavros, Beglitis Panagiotis, Matsouka Maria, Lambrinidis Stavros and Tzampazi Evangelia) abstained from the votes on Amendments 59 and 69 according to which: 'all trains, including cross-border and high-speed trains, shall provide a specially designated area enabling passengers to bring on to the train baby carriages, wheelchairs, bicycles and sports equipment possibly against payment'.

Although we agree with the implementation of this parameter with regard to the other tools, as far as wheelchairs are concerned, however, it should be taken into consideration that these are not just a tool for people with disabilities but they are actually part of their body. In that sense, there should be no additional payment for their transport.

Therefore we abstained from the votes on Amendments 59 and 69, supporting in that way the right of people with disabilities to travel without any additional charge.

4-110

Relazioni: Jarzembowski (A6-0475/2006), Savary (A6-0480/2006) e Sterckx (A6-0479/2006)

4-111

Gilles Savary (PSE). – Monsieur le Président, je voudrais me féliciter ici que le Parlement européen ait fait preuve de beaucoup de sagesse en repoussant la libéralisation du système ferroviaire et des systèmes ferroviaires nationaux.

Je suis personnellement très favorable à l'ouverture des réseaux et je suis un des grands partisans de la construction d'une Europe du rail sans frontières, ce qui supposera effectivement la fin des monopoles nationaux. Cela dit, je considère que la façon dont la Commission européenne nous propose de libéraliser, qui se réduit à une bataille d'échéances et de dates, est inacceptable et va nous mener naturellement à la concentration de l'économie ferroviaire autour de quelques grandes compagnies, avec la disparition de nombreuses compagnies nationales, une grande bagarre sur les segments de marché les plus rentables, c'est-à-dire les lignes à grande vitesse, et probablement une très grande difficulté à financer les lignes budgétaires afférentes à l'aménagement du territoire.

Le train c'est aussi le train régional, c'est aussi le train grandes lignes, qui est souvent déficitaire, qui est financé par ce que sont aujourd'hui les grandes lignes internationales, et je suis très inquiet de voir que l'on n'a pas véritablement pris en compte cet aspect des choses. Comment financer des petites lignes ferroviaires qui sont très utiles alors que l'on va assécher le financement et les marges des compagnies ferroviaires par l'ouverture à la concurrence internationale? C'est une question à laquelle nous devons répondre. Nous avons jusqu'à 2010 et je souhaite personnellement que les financements du service public et des lignes relatives à l'aménagement du territoire figurent prochainement à l'ordre du jour de notre Assemblée.

4-112

Relazione: Wallis (A6-0481/2006)

4-113

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), par écrit. – J'ai voté le bon rapport de ma collègue du Royaume-Uni, Diana Wallis, qui traite de la recommandation pour la seconde lecture pour l'adoption du règlement sur les obligations non contractuelles.

Alors que, en règle générale, la loi applicable à une obligation non contractuelle est la loi du pays dans lequel a eu lieu le dommage, ce rapport, s'il est suivi, permettra, par exemple en cas de dommage corporel suite à un accident de voiture, d'appliquer la loi du pays de la victime. Devant la complexité des situations, cette position permet de replacer les personnes dans la situation où elles étaient avant l'accident. Il reste à trouver un compromis pour le règlement des dommages causés par la diffamation par les médias car le Parlement souhaite que la loi applicable soit celle du pays vers lequel le média diffusé est principalement dirigé ou, si ce critère n'est pas évident, le pays dans lequel le contrôle éditorial est exercé. Le travail de compromis ne sera pas facile.

4-114

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark och Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – I Wallis-betänkandet, A6 - 481/06, finns förslag rörande val av lag vid mål om kränkning av privatlivets helgd och personlighetsskydd som stadgar att målet skall avgöras i det land där skadan uppkommit. Vi röstar emot dessa förslag eftersom de skulle innebära inskränkningar i den svenska yttrande- och tryckfrihetslagstiftningen genom att exempelvis en svensk tidning skulle kunna stämmas i andra länder utifrån andra lagar än i det land där tidningen ges ut.

4-115

Bruno Gollnisch (ITS), par écrit. – Ce règlement, dit Rome II, a le mérite de vouloir faciliter le traitement des litiges transfrontaliers en étendant à de nombreuses situations l'application de la règle générale, selon laquelle la loi applicable à une obligation non contractuelle est la loi du pays dans lequel a eu lieu le dommage.

Nous sommes en effet favorables à l'harmonisation des règles en matière de conflits de lois, seule capable de renforcer la sécurité juridique. Encore faudrait-il qu'elles soient précises et claires, ce qui est loin d'être toujours le cas.

S'agissant de la question spécifique des accidents de la circulation, mais aussi de celle des cas de diffamation ou de violation de la vie privée par un média écrit ou audiovisuel, les règles posées vont dans le sens de la protection de la victime en lui en permettant en particulier d'obtenir plus facilement réparation.

Si la liberté de la presse et la liberté d'expression doivent être garanties, elles ne doivent pas restreindre abusivement le droit des personnes mises en cause.

Ce rapport prévoit des garanties par l'adoption de règles standard en matière de conflits de lois, nous voterons pour.

4-116

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Rom II-betänkandet som Europaparlamentet idag röstat för innehåller två skrivningar som strider mot den svenska pressfrihetslagstiftningen. Tyvärr gick det inte att rösta nej till de ändringsförslag som

innehöll de aktuella skrivningarna eftersom de ingick i ett större block. Jag valde att rösta för betänkandet, men reserverar mig mot ändringsförslag 9 och 19, punkt 7a.

4-117

Proposta di risoluzione: B6-0042/2007

4-118

Димитър Стоянов (ITS). – Аз гласувах "за" това предложение, но пред себе си имам един текст, който е изпълнен с тежък изказ. В него няма нищо, което реално да се казва. Тази резолюция трябваше да бъде приета преди осъждането на българските медицински сестри на смърт, а не сега постфактум. И защо, когато бяха осъдени, висшите представители на Съюза се правеха, че са паднали от небето и че за осем години те не са разбрали, че има такова нещо. Или може би им беше по-лесно да си затварят очите, защото европейските държави въртят една много хубава търговия с Либия.

Искам да Ви кажа, уважаеми колеги, че ние сме изправени съвсем очевидно пред един тежък диктаторски режим. И с такъв режим единственият начин, по който може да се справяш, е с решителност, твърдост и непоколебимост. Затова аз настоявам, всички европейски държави да прекратят незабавно търговските си отношения с Либия, което ще бъде оказване на истински натиск върху тази тоталитарна държава.

В заключение, бих искал да кажа, че ако това не стане, това ще означава, че в Европа се е открил нов вид програма - "петрол срещу човешки животини".

4-119

Jim Allister (NI), in writing. – I voted for this resolution in order to support those subject to the injustice being perpetrated upon them by the inhumane Libyan authorities. However, I disassociate myself from the demand in the motion for a blanket ban throughout the world on capital punishment. In my view, capital punishment can be appropriate and necessary where there are in place wholly reliable and proper judicial processes, proofed with a full range of appeal facilities. Clearly, such does not exist in Libya.

4-120

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), par écrit. – J'ai voté en faveur de la résolution des groupes politiques qui condamnent le verdict du tribunal pénal libyen qui a reconnu coupable et condamné à mort cinq infirmières bulgares et un médecin palestinien accusés d'avoir inoculé volontairement le virus du sida à près de cinq cents enfants. Cette résolution est l'occasion de renouveler mon opposition radicale à la peine de mort, dont l'abolition contribue au renforcement du respect de la dignité humaine et à la défense des droits de l'Homme.

4-121

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – Votámos favoravelmente esta resolução por sermos contra a pena de morte e, por isso, nos opormos à decisão do tribunal que condenou à morte por fuzilamento cinco enfermeiras búlgaras e um médico palestiniiano na Líbia, incluindo a confirmação das condenações à morte em 19 de Dezembro de 2006.

De igual forma, manifestamos a nossa profunda preocupação relativamente aos argumentos que estiveram na base da condenação dos réus e ao tratamento que estes receberam enquanto se encontravam em prisão preventiva.

Reiteramos a nossa oposição à pena de morte e recordamos que a abolição da pena de morte contribui para o reforço da dignidade humana e para o desenvolvimento progressivo dos direitos humanos, pelo que apelamos à abolição da pena de morte em todo o Mundo

De igual forma nos associamos à solicitação às autoridades líbias competentes que tomem as medidas necessárias para a revisão e revogação da condenação à morte e abram caminho a uma rápida resolução do caso com base em considerações humanitárias.

4-122

Joseph Muscat (PSE), bil-miktub. – Il-vot tiegħi favur din ir-Rizoluzzjoni jirrifletti prinċipalment l-pożizzjoni tiegħi kontra l-piena tal-mewt fi kwalunkwe ċirkustanza.

Nemmen li s-snin twal ta' ħidma li saru minn diversi pajjiżi, fosthom minn Malta, biex il-Libja terġa' tavvicina ruhha lejn il-komunità internazzjonali ma jistgħux jintremew u li dan il-każ juri l-bzonn ta' aktar, mhux inqas, djalogu bejn iż-żewġ naħat.

4-123

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – O processo que envolve a condenação à morte de cinco enfermeiras búlgaras e de um médico palestino é a prova de que os Estados (alguns Estados) não hesitam em fazer refêns cidadãos estrangeiros.

Por mais que nos esforcemos, os dados provam com abundância que os condenados à morte neste processo não são culpados do que são acusados. E, no entanto, os processos prosseguiram. A única explicação é que estes cidadãos estrangeiros estão a ser usados para fins de política interna e (ou) para fins externos.

Num país que está longe de ser uma Democracia, ou pelo menos um Estado minimamente respeitador do Direito, tal não surpreende. Acontece que, para além de tudo o mais, desde 1 de Janeiro, há entre os condenados cinco cidadãs europeias. O que nos obriga a um maior empenho na defesa da justiça e do respeito dos princípios gerais do Direito neste caso.

A Líbia, que é um hoje um Estado igual ao que sempre foi, mas com um comportamento diferente (por razões de realismo político) tem de perceber que não aceitamos que estes condenados sejam reféns da política Líbia.

4-124

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *in writing*. – The Libyan death sentence against the Bulgarian nurses and Palestinian doctor is atrocious and deepens the tragedy of their wrongful imprisonment these past eight years. We have been in the forefront of those demanding their release.

Unfortunately, and against my advice, the Greens and Communists insisted on including a paragraph in the resolution on the wider issue of opposition to the death penalty in principle. Although many of us voted against this paragraph, it remains part of a text which we have otherwise strongly supported. Many Conservatives, myself included, do not object in principle to the death penalty. On the contrary, we would wish to see its restoration in certain very special and rigorously controlled circumstances. We therefore wish to make it clear that our support for this excellent resolution in no way implies our agreement to paragraph 2.

4-125

Relazione: Romeva i Rueda (A6-0439/2006)

4-126

Glyn Ford (PSE), *in writing*. – I would congratulate my colleague, Mr Romeva i Rueda, on this annual report. I was responsible a decade and more ago in the then Security and Disarmament Sub-committee of the Committee on Foreign Affairs for the first report on this subject.

One issue at that time was the failure to create a single European arms market leading to a situation where divided national markets created an imperative to export. This in itself meant that European arms ended up in very unsavoury hands and as we saw all too recently we faced our own weapons in hostile hands in Iraq.

Another issue involved was the lack of a legal basis to our Code of Conduct on arms sales, partly because certain Member States did not want their salesmen hampered in the world's arms markets.

Mr Romeva i Rueda's report shows the same problems are still with us today. The longer we delay finding solutions the more misery the free market in arms visits on the world and the more it costs us in inefficiency, refugees and asylum seekers from the unnatural disasters we are ultimately responsible for.

4-127

Patrick Gaubert (PPE-DE), *par écrit*. – Le rapport d'initiative sur les septième et huitième rapports annuels du Conseil sur le Code de conduite de l'Union européenne en matière d'exportation d'armements vient d'être adopté à une large majorité. Je félicite le rapporteur pour la qualité de son travail et pour le consensus obtenu sur ce texte.

Ce rapport rappelle avec acuité la nécessité d'adopter le Code de conduite comme position commune afin de renforcer ses effets juridiques sur le contrôle des exportations d'armements et d'harmoniser les législations nationales en la matière.

Il invite au même titre l'Union européenne et ses États membres à soutenir l'adoption d'un Traité international sur les exportations d'armes sous l'égide de l'Organisation des Nations unies qui me paraît utile.

Par ailleurs, il apporte quelques précisions nécessaires sur le contenu et la portée du Code de conduite et propose à juste titre que le respect des droits de l'homme devienne un critère général pour l'exportation d'armes.

L'Union européenne, aujourd'hui plus que jamais, doit faire son possible pour apparaître comme un acteur mondial responsable et reconnu pour ses efforts en matière de lutte contre la prolifération des armements, source de nombreux conflits et de graves violations des droits de l'homme.

4-128

Jean Lambert (Verts/ALE), *in writing*. – I voted for this report. I particularly welcome Parliament's desire for the EU to push for an International Treaty on the Arms Trade. We recognise that spending on arms is a diversion from achieving the Millennium Goals. No company in any country should profit from the misery and human rights abuses that we see, for example, in Darfur. Countries which speak the language of diplomacy should not be profiting from fuelling the conflict.

As the report says, we need to find better ways to ensure the end use of our licensing systems is the intended use, not a diversion to regimes or opposition movements which inflict inhumane treatment.

I also welcome the reference to export credit guarantees but wish the report had gone further. Member States should not be underwriting arms sales. At the very least this represents a distortion of competition and can lead to corruption. At its worst, it increases debt repayments and, as we have seen in Tanzania recently, makes it more difficult for poor countries to invest in health, education and true sustainable development.

4-129

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Övervakningen av vapenexport skall skötas av respektive medlemsland genom deras nationella lagstiftning samt samarbete inom FN:s ram. Jag motsätter mig bestämt planerna på att eventuellt inrätta en EU-byrå för kontroll av vapenexport. Betänkandet handlar om att skapa en bindande uppförandekod för krigsmaterielexport inom EU:s ram. Det föreslås att ett nytt EU-organ för kontroll av medlemsländernas export införs. Oavsett principiell syn i frågan finns det skäl att ifrågasätta om detta leder till en mer restriktiv politik, vilket är syftet. Samtidigt driver Europeiska försvarsbyrån på för att ytterligare samordna och liberalisera medlemsländernas exportpolitik. Jag anser att FN, med tanke på dess erfarenhet, kunskap och globala räckvidd, är bäst lämpat att driva på det globala nedrustningsarbetet och se till att bästa möjliga uppförandekod efterlevs.

4-130

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – A indústria militar não é, por definição, o negócio mais sujo ou mais corrompido. Mas a sua prática é especialmente susceptível de o ser.

Por esta razão, entendo que é no domínio da fiscalização vigilante do comportamento dos actores públicos e privados que devemos procurar agir para que o elemento de pressão (legal, mas não só) possa ter algum efeito.

Quanto à necessidade de tornar vinculativo este código de conduta, mantenho o meu acordo, que vem de longe.

Finalmente, a China. Todos os anos realizamos este debate. A China não dá quaisquer garantias, pelo contrário, de uma utilização conforme às nossas exigências, do material militar. Por si só este argumento seria suficiente. Acresce que a importância cada vez maior deste actor mundial exige que procuremos torná-lo num parceiro da busca de um mundo menos violento e menos conflituoso. Tal não se consegue indo de cedência em cedência, em nome da economia. Em certos casos, esse pode ser o melhor caminho. Aqui não é.

Por último, lamento que o relatório confunda China, Colômbia, Etiópia, Eritreia, Indonésia, Nepal e Israel. É confundir o que não é confundível nem confuso.

4-131

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), in writing. – While much of the content of the Romeva report is uncontroversial, it maintains an insistence on a legally binding code of conduct for European arms exports and inevitably seeks to extend the authority of the EU. Our emphasis should instead be on an international treaty with focus on those countries that continue to supply terrorists and insurgents and which seem to escape the attentions of those that are always so critical of the Western democracies. We therefore abstained on this resolution.

4-132

Relazione: Hedkvist Petersen (A6-0449/2006)

4-133

Philip Bradbourn (PPE-DE), in writing. – Conservatives believe that road safety is a very important issue but cannot support this report on the grounds that it calls for EU-wide measures through harmonisation processes rather than intergovernmental cooperation over a limited range of cross-border issues. Geographical considerations, tradition and culture also have an impact here and as the UK already has one of the safest records in Europe, we do not see the need for many of the measures to be given an EU dimension.

4-134

Robert Goebbels (PSE), par écrit. – J'ai voté contre ce rapport et contre nombre d'amendements, parce que le Parlement européen va à l'encontre du principe de subsidiarité en voulant imposer à travers toute l'Europe les mêmes règles policières, dont l'efficacité est loin d'être prouvée.

4-135

Bruno Gollnisch (ITS), par écrit. – Le rapport de ma collègue met en évidence les progrès réalisés en matière de sécurité routière et de lutte contre les accidents de la route. En effet, le nombre de morts sur les routes européennes a baissé de 17,5% entre 2001 et 2005. On ne peut que s'en féliciter. Mais il est évident que ce n'est pas assez, car plus de 40 000 décès sont encore enregistrés chaque année dans l'Union européenne.

Les nombreuses propositions qui sont faites ici en matière de sécurité routière ne sont, étonnement pas, du domaine du "tout répressif", comme cela a lieu en France, mais portent notamment sur la formation, la qualité du parc automobile et l'état des infrastructures routières. Nous adhérons à ces propositions.

En France, le nombre de morts sur les routes diminue, certes, chaque année mais, corrélativement, la colère des sans-permis ne cesse de croître. Outre la "peur du gendarme", les sanctions automatiques des excès de vitesse, même pour 1km/h de dépassement, sont devenues légion.

Sur 36 millions de conducteurs, 3,5 millions ont perdu des points et près de 70 000 annulations administratives ont été prononcées. Si l'objectif absolu de la sécurité routière doit être atteint, la "traque des automobilistes" doit, quant à elle, cesser.

4-136

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – O Programa de Acção Europeu para a Segurança Rodoviária, adoptado em 2003, traça o objectivo de reduzir para metade o número de vítimas mortais nas estradas até 2010, o que significa não ultrapassar as 25.000 vítimas mortais por ano. Apesar deste número ter diminuído entre 2001 e 2005, prevê-se que não seja possível atingir o objectivo proposto.

O combate à sinistralidade rodoviária deve desenvolver-se em várias vertentes: a educação cívica dos condutores, as condições das estradas, o estado dos veículos, as medidas de dissuasão, todas integradas numa estratégia global para o sector dos transportes.

Para isso deverão ser implementadas medidas dirigidas: à educação cívica nas escolas e ao ensino da condução, utilizando novos métodos de ensino e promovendo a consciência cívica dos cidadãos; à fiscalização, quer dos condutores, quer das condições dos veículos, sendo esta mais preventiva e formativa não devendo limitar-se à chamada "caça à multa"; à qualidade das vias rodoviárias e a uma sinalização adequada e compreensível; bem como à questão do tráfego automóvel, que tem vindo a aumentar consideravelmente, em detrimento do transporte público. Daí a importância de integrar esta problemática numa verdadeira estratégia para o sector dos transportes que promova a utilização do transporte público.

4-137

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Jag röstar nej till detta betänkande då jag menar att det utgår från ett felaktigt resonemang om vilken politisk nivå som är ansvarig för trafiksäkerhetsfrågor. Junilistan anser att det primärt är medlemsstaterna som har det politiska ansvaret för vilka lagstiftningsåtgärder som skall vidtas för att förbättra trafiksäkerheten. En ökad trafiksäkerhet kan uppnås genom att medlemsländerna tar efter de strategier som har visat sig vara framgångsrika i olika EU-länder. EU-parlamentets synpunkter må vara lovvärda, men tillför ytterst lite i detta sammanhang.

Betänkandet innehåller en rad förslag som inte tar tillräcklig hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Bland dessa kan nämnas förslaget att barn i åldern 3-18 år kontinuerligt ska utbildas i trafikundervisning genom en särskild EU-handlingsplan, att kommissionen ska genomföra informationskampanjer mot förartrötthet i medlemsstaterna och att kommissionen dessutom ska utreda konsekvenserna av förartrötthet i trafiken.

4-138

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – Hastighetsgränser är en nationell angelägenhet som beror på många faktorer och skall därför bestämmas nationellt. Hur gärna jag än, av miljö- eller säkerhetsskäl, vill reglera att tyskarna inte skall få ha sin Autobahn vore det kontraproduktivt att påtvinga dem det utifrån. Det skulle istället försvaga de politiska krafter i Tyskland som kämpar för samma sak.

En promillehalt på 0.5 är för hög och kan ändå inte accepteras.

Krav på varselljus är lika korkat att besluta på EU-nivå som att tvinga Storbritannien att införa högertrafik. Om man sparar 5 000 liv så borde det vara lätt att driva igenom på nationell nivå. Jag röstar dock för en uppmaning till medlemsstaterna att hindra lastbilars farliga körbeteende eftersom man där respekterar de nationella parlamentens rättigheter. Det är dessutom en miljövinst att inte låta lastbilar konkurrera med tåg med hjälp av bristande säkerhet.

4-139

Gary Tittley (PSE), in writing. – The European Parliamentary Labour Party welcomes the principle of the report, which aims to halve the number of fatalities on EU roads by 2010. The report is positive in the fact that it highlights the growing disparity in road safety between certain Member States. It also pushes for increased cooperation amongst stakeholders and the sharing of best practice.

However, attempts to introduce road safety initiatives such as Daytime Running Lights (DRLs) and harmonised blood alcohol limits will do little to improve EU road safety. Evidence suggests that DRLs will place motorcyclists and pedestrians at greater risk. Rather than alter blood alcohol limits, Member States should focus on enforcing the laws already in place and effectively penalising offenders. As such we have decided to abstain on this report.

4-140

Relazione: Záborská (A6-0478/2006)

4-141

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – É importante que se tenha aprovado que a integração da vertente da igualdade entre os sexos implique a reorganização, o reforço, o desenvolvimento e a avaliação dos processos políticos, por forma a que a perspectiva da igualdade entre homens e mulheres possa ser incorporada em todas as políticas, a todos os níveis e em todas as fases, pelos intervenientes normalmente implicados na definição de tais políticas, sem pôr em causa a integração da perspectiva da igualdade entre os sexos nas políticas específicas que têm por objectivo rectificar situações resultantes da desigualdade entre homens e mulheres.

As políticas tendentes à igualdade, por um lado, e a integração da perspectiva da igualdade entre os sexos, por outro, configuram uma estratégia dúplice e complementar, motivo por que devem estar em sintonia, a fim de se lograr atingir o objectivo da igualdade entre homens e mulheres, como se afirma na resolução aprovada.

É necessário que, em cada Estado-Membro, se criem as condições para que haja uma igualdade efectiva nos vários domínios, e não apenas nos cargos políticos. Por isso, consideramos positivo que tenha sido rejeitada em plenária a proposta contida no relatório que defendia a introdução de um sistema de quotas obrigatório por parte dos partidos políticos nas suas listas para todos os órgãos colectivos.

4-142

Lissy Gröner (PSE), schriftlich. – Im vorliegenden Bericht handelt es sich um eine Fortführung und Bewertung der Gender-Mainstreaming-Politik im Europäischen Parlament vom 26. Februar 2003 (DOK A5-0060/2003), Berichterstatlerin: Lissy Gröner.

Der jetzt vorliegende Bericht „Gender Mainstreaming in der Arbeit der Ausschüsse“ greift Teilbereiche aus dem 2003 verfassten Bericht auf und bewertet bisherige Anstrengungen und will Zukunftsperspektiven der Umsetzung des Gender-Mainstreaming aufzeigen. Durch das Abstimmverhalten der EVP-ED-Fraktion wurden wesentliche Passagen aus dem im Frauenausschuss einstimmig verabschiedeten Bericht herausgestimmt. Als Beispiel können die Betonung der Rolle der hochrangigen Arbeitsgruppe, Gender Budgeting und Personalpolitik genannt werden. Ich bin der Überzeugung, dass der Bericht Zaborska in wesentlichen Teilen hinter die Entschließung von 2003 zurückfällt. Deswegen stimme ich gegen den Bericht.

4-143

Lydia Schenardi (ITS), par écrit. – Si une approche intégrée pour l'égalité entre les hommes et les femmes, notamment dans le domaine de l'emploi, est une nécessité, il en va tout à fait différemment de sa mise en oeuvre et de son application de façon autoritaire et obligatoire.

Pourtant, c'est malheureusement ce que nous propose le rapport de mon excellente collègue, Mme Zaborska, qui au nom de la dignité et de l'égalité pour les femmes, nous demande de voter en faveur d'un système obligatoire de quotas sur les listes des partis politiques. Je crois qu'il ne faut pas céder à la tentation de l'idéologie "femmes à tout prix". Cela serait une démarche contreproductive, et à terme négative, pour l'image des femmes. Celles-ci supporteraient ipso facto la présomption irréfragable de l'incompétence et de l'absence de légitimité, quelle que soit leur valeur.

Il est en effet nécessaire de favoriser l'accès de certains postes ou fonctions à des femmes qui jusqu'à présent s'en trouvent exclues ou sous-représentées, mais ne tombons pas dans l'excès et la démagogie qui ne feront que nuire à la femme.

4-144

Anna Záborská (PPE-DE), par écrit. – À l'occasion du bilan de ces deux années de travail parlementaire de la commission de la femme, mes remerciements vont au Président Borrell, président du groupe de Haut niveau, qui a su soutenir nos travaux avec beaucoup de perspicacité et de diplomatie, ainsi qu'à Sylvia Yvonne Kaufmann, vice-présidente, très attentive aux travaux de ce groupe, outil indispensable de synergie transversale.

Les compétences de la commission FEMM, définies par le règlement de notre institution, confèrent aux élus le contrôle de tous les points concernant l'égalité dans le Parlement européen, y compris dans la législation sur la politique d'égalité des chances, le budget, la politique d'information concernant les femmes, et la mise en oeuvre et la poursuite de l'intégration de la dimension de l'égalité des chances dans tous les secteurs, ceci incluant la politique du personnel, en complémentarité avec l'administration.

Je tiens également à dire combien j'apprécie la vigilance de tous les collègues, tout particulièrement de Lissy Gröner, à l'origine de cette dynamique, qui souligna dans son rapport que la commission FEMM est le principal organe du Parlement européen à être chargé des questions relatives aux droits de la femme, à l'égalité des chances et à une approche intégrée. Je souhaite que cette puissante collaboration continue à inspirer la suite de nos travaux.

4-145

11 - Correzioni e intenzioni di voto: vedasi processo verbale

4-146

12 - Composizione delle commissioni e delle delegazioni: vedasi processo verbale

4-147

13 - Richiesta di revoca dell'immunità parlamentare: vedasi processo verbale

4-148

14 - Decisioni concernenti taluni documenti: vedasi processo verbale

4-149

15 - Dichiarazioni scritte che figurano nel registro (articolo 116 del regolamento): vedasi processo verbale

4-150

16 - Trasmissione dei testi approvati nel corso della presente seduta: vedasi processo verbale

4-151

17 - Calendario delle prossime sedute: vedasi processo verbale

4-152

18 - Interruzione della sessione

4-153

Presidente. – Dichiaro interrotta la sessione del Parlamento europeo.

(La seduta è tolta alle 15.00)